

CANADA

CANADIAN PACIFIC

Holstein-boskap i Canada.

FÖRORD

Det är helt naturligt, att ångbåts- och järnvägsagenter å olika platser i Sverige icke alltid äro i stånd att giva fullständiga upplysningar om Canada, änskönt de givetvis efterhand komma i besittning av en hel del kännedom om landet ifråga.

CANADIAN PACIFICS ombud i läsarens hemort eller närmaste stad kan alltid lämna upplysningar, som äro av värde då det gäller att göra sig en allmän föreställning om landet. Vi vilja dock uttryckligen betona, att *CANADIAN PACIFIC* borgar endast för de upplysningar, som återfinnas i denna broschyr. *Alldenstund de diverse upplysningarna till en viss grad belysa varandra, anmodas läsaren att noga genomläsa hela häftet.*

Broschyrens innehåll är baserat på erfarenheter, iakttagelser och statistik, som offentliggjorts av den canadensiska regeringen och är utgiven med den bestämda avsikten att lämna faktiska upplysningar om Canada. *CANADIAN PACIFIC* är Canadas största företag i sitt slag och äger en så ansedd ställning i landet, att man kan tryggt lita på vad som här meddelas.

Skulle läsaren önska framställa ytterligare förfrågningar om Canada besvaras dessa noggrant och per omgående av

Konsulent J. A. HÄGGLUND,
Canadian Pacific,
S. Hamngatan 43, GÖTEBORG.

INLEDNING

AVSIKTEN MED DENNA BOK är icke att på något sätt söka agitera för emigration från Sverige lika litet som den är avsedd att hos läsaren skapa oro och missnöje med hans nuvarande yrke och levnadsförhållanden. Men Canadian Pacific erkänner att personer, som bestämt sig för att söka ett nytt hem i Canada, äro berättigade att få del av fullt tillförlitliga upplysningar, så att var och en kan välja den del av landet, som han tror passar sig bäst.

Tanken på att utvandra till ett främmande land bör göras till föremål för den noggrannaste och mest ingående prövning, innan den omsättes i handling.

De som lämna sitt fädernesland för att söka lyckan i andra länder, göra oftast detta i förhoppning om att uppnå bättre levnadsvillkor, eller då det gäller personer, som redan stiftat familj, på grund av en önskan att bereda sina barn större möjligheter, än fosterlandet kan erbjuda dem. — *Båda dessa önskemål äro sunda och värda beaktande.*

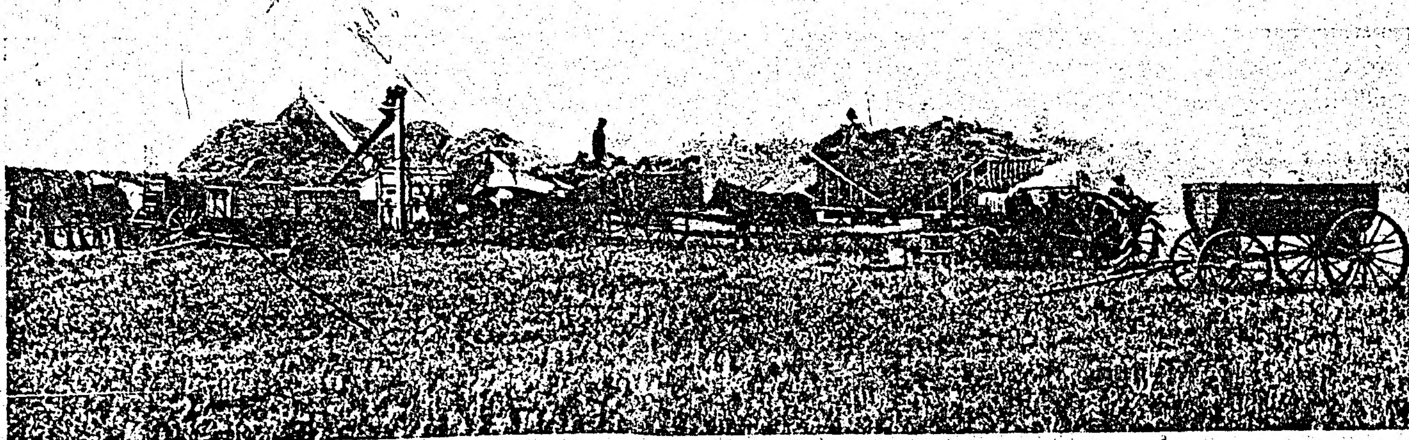
Den, som önskar utvandra, står emellertid inför svårigheten att bedöma, till vilket land han skall resa, och söker därför tillförlitliga upplysningar för att själv kunna avgöra, varest de största möjligheterna för honom eller hans familj äro till finnandes.

Nordbon, som är född och uppvuxen i ett friskt och härdande klimat och under därav betingade förhållanden, betänker sig i regel, innan han utvandrar till de varma länderna, där alla seder och bruk äro så vitt skilda från hans egna och varest han nästan aldrig kan tåla klimatet. Som bekant finnes dessutom i nämnda länder alltid tillgång på billig arbetskraft, med vilken den vite mannen är ur stånd att konkurrera. Utvandrarens framtidsutsikter äro därför ytterst ringa, såvida han ej äger tillräckligt kapital och erfarenhet för att själv bli arbetsgivare. — Av dessa skäl föredraga skandinaverna också allmänt att utvandra till länder, som ligga på nordligare breddgrader.

De länder, som framför allt önska invandrare av särskild nationalitet eller ras, ha under de senaste åren blivit mycket kritiserade för av dem utgivna broschyrer, vilka påståtts ha innehållit uppgifter, som icke överensstämt med verkliga förhållandet och vari överdrivna skönmålningar av invandrarnas framtidsutsikter gjorts.

I vissa fall har måhända en sådan kritik kunnat ha fog för sig. I denna broschyr skola vi dock göra vårt bästa att på ett korrekt och vederhäftigt sätt framställa förhållandena i Canada, *sådana som de i verkligheten äro.*

Det fordras ju emellertid föga eftertanke att inse, hur oerhört vanskligt det är att i en liten broschyr lämna en något så när tillfredsställande beskrivning på ett land, så omfattande och med så växlande natur som Canada. Betänk endast dess storlek! Canada upptager ett område av nära 4,000,000 eng. kvadratmil, under det att de skandinaviska länderna tillsammans ha en ytvidd av endast c:a 447,000 eng. kvadratmil (Sverige c:a 173,000, Norge ca 124,000, Danmark c:a 16,500 och Finland c:a 132,500 kvadratmil). Canada sträcker sig tvärs över den väldiga nordamerikanska kontinenten, från Atlantiska Oceanen i öster till Stilla Havet i väster, och når från sin sydliga gräns mot Förenta Staterna upp till Norra Ishavet.

Tröskscen från västra Canada.

Skördescen från Fulton Thompsons farm nära High River, Alberta, Canada.

CANADA

Kort historisk överblick.

En del nutida historieforskare påstå, att vissa ostliga delar av Canada (nuvarande provinsen Nova Scotia) upptäcktes av nordmän under ledning av Leif Ericksson så tidigt som på 1000-talet. Frånsett detta är Canada ett relativt ungt land. Det canadensiska fastlandet upptäcktes och utforskades nämligen av engelsmannen John Cabot år 1497. Landets egentliga historia börjar dock år 1534, då fransmannen Jaques Cartier landsteg i närheten av Gaspè i den nuvarande provinsen Quebec och tog området i besittning i den franske konungens namn. Efter att ha återvänt till Frankrike besökte nämnde upptäcktsfarare ett år senare ånyo Canada och seglade uppför St. Lawrence-floden så långt som till det nuvarande läget för städerna Quebec och Montreal. De Montes, en fransk adelsman, anlade år 1605 en fransk koloni i Acadia och år 1608 företogs ånyo en expedition under ledning av Champlain, som då seglade uppför St. Lawrence-floden och anlade den nuvarande staden Quebec. Likaledes anlade han en handelsstation vid Place Royale, det ursprungliga läget för staden Montreal, som egentligen grundlades av Maisonneuve år 1642. Härmed börjar Canadas egentliga historia.

Under efterföljande generationer sökte fransmän och engelsmän att utforska och utveckla landet. Under denna tid utkämpades en mångfald fejder mellan såväl européer och indianer som fransmän och engelsmän. Under ett och ett halvt århundrade bibehöllo dock fransmännen Canada som koloni. År 1759 utkämpades å Abrahamnsslätten strax utanför staden Quebec ett häftigt slag mellan fransmännen under ledning av general Montcalm och engelsmännen under general Wolfe. Den engelska hären vann då en glänsande seger över fransmännen och därmed upphörde den franska regimen över Canada. Fyra år senare eller år 1763 blev Canada genom freden i Paris officiellt erkänt som engelsk besittning.

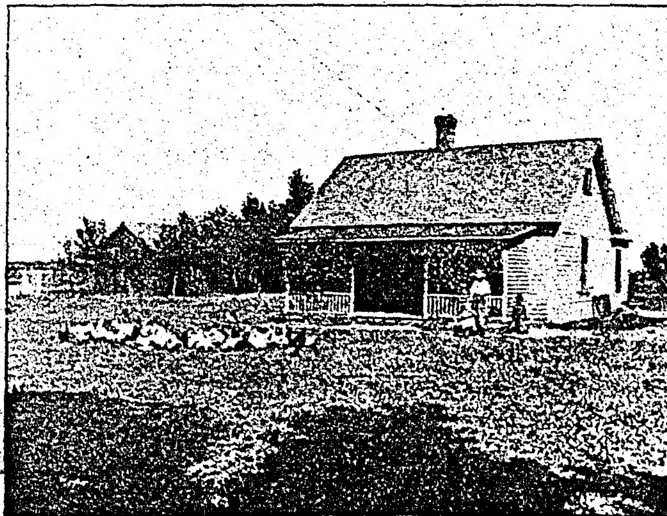
Den 1 juli 1867 förenades de fyra skilda engelska kolonierna Nova Scotia, New Brunswick, Quebec och Ontario till en förbundsstat under namnet "Dominion of Canada", och genom villkoren, stipulerade i British North America Act, erhöll den nya förbundsstaten självbestämmanderätt med den brittiska kungatronen representerad av en guvernörgeneral. Provinsen Manitoba ingick i förbundsstaten 1870 och efterföljdes snart av British Columbia och Prince Edward Island. Provinserna Saskatchewan och Alberta organiserades år 1905, då de också blevo inkorporerade i förbundsstaten.

Regeringsform.

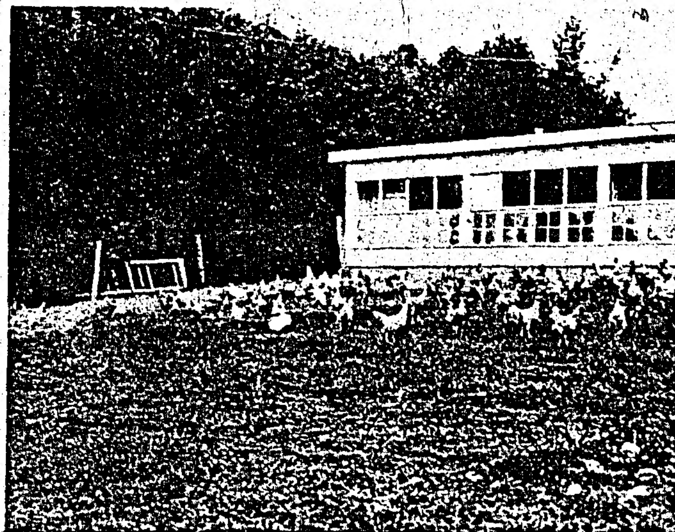
Som redan antytts är Canada en förbundsstat, bestående av nio provinser och två oorganiserade territorier. Landet i sin helhet utgör en av de självständiga staterna inom det brittiska imperiet och är således fullständigt oberoende ifråga om inrikes ärenden. Även ifråga om utrikes ärenden äger Canada praktiskt sett självbestämmanderätt, i det att imperiets regering äger rätt att ingripa i canadensiska frågor endast i sådana fall, då beslut fattats, som äro ogynnsamma för imperiet såsom ett helt.

Under Canadas konstitution såsom stadfäst genom British North America Act av år 1867 ha provinsregeringarna tilldelats en viss maktbefogenhet, under det att landets gemensamma ärenden skötas av förbundsregeringen. Nämnda regering består av den engelske konungens ställföreträdare, guvernör-generalen, ett verkställande ministerium och den lagstiftande församlingen, som består av två kamrar, senaten och underhuset. Regeringens säte är förlagt till staden Ottawa, Ontario.

Lagförslag, som antagits av regeringen, utgör icke lag förrän det godkänts av guvernör-generalen. Senatens medlemmar utses av det verkställande ministeriet och med guvernör-generalens godkännande. Samtliga provinser äro representerade i senaten, som för närvarande består av 96 medlemmar. Underhusets medlemmar väljas genom allmänt val, då varje innevånare eller naturaliserad invandrare, som uppnått en ålder av 21 år, äger rätt att rösta. Underhuset består för närvarande av 245 medlemmar.

Nybyggarchem.

Hönseri i Canada.

Den lagstiftande församlingen eller Canadas parlament kontrollerar allt, som står i samband med kriminallagarna, militären, postverket, järnvägarna, tullväsendet och handeln med övriga länder eller kort sagt allt, som är av nationellt intresse. Förbundsregeringen har också hand om alla ärenden i samband med immigration.

Provinsregeringarna utgöras av en löjtnant-guvernör, som på förslag av förbundsstatens verkställande ministerium utses av guvernör-generalen, ett verkställande ministerium, som utses bland medlemmarna av provinsparlamenten. Provinsernas lagstiftande församlingar väljas genom allmänt val. Provinsregeringarna utöva full kontroll över alla lokala ärenden, som icke sammanfalla med nationella frågor.

Ingen som helst skatt kan påläggas det canadensiska folket utan medgivande av dess representanter i såväl förbundsparlamentet som provinsernas lagstiftande församlingar. Krig kan icke förklaras såvida landets regering icke ger sitt samtycke därtill. Ingen som helst tvångsmässig eller allmän värnplikt förekommer.

Egendom och liv äro i Canada skyddade på ett fullt tillfredsställande sätt genom ett ytterst effektivt rättsväsende. Domarekåren, som är känd för sin duglighet och rättrådighet, väljes för livstid av förbundsstyrelsen, och Canada är således skonat från de mindre önskvärda verkningar, som merendels äro följden av en valbar rättsadministration.

ÖSTRA CANADA

Nova Scotia.

De första nybyggarna i denna provins bestodo av franska bönder, pälshandlare och äventyrare. Bönderna bosatte sig där och skapade nya hem för sig själva och sina efterkommande. De planterade fruktträd, sådde vete och majs och hade snart tegar och marker som hemma i Frankrike. Senare invandrade engelska och skottska soldater i tusental. Ett stort antal soldater från Hannover grundade staden Lunenburg. Då det nuvarande U. S. A. förklarades självständigt flyttade icke mindre än 28,000 rojalister därifrån och slogo sig ned i Nova Scotia. De hade lämnat hem och ägodelar och måste börja om på nytt. Det finns relativt fler människor av brittiskt ursprung i Nova Scotia än i någon av de andra provinserna i Canada.

Vilka folkklasser har då Nova Scotia bruk för? Först och främst lantbrukare och folk, som kunna och vilja taga plats vid jordbruket. Det finns stora koldistrikt i Nova Scotia, men fastän man där kan förtjäna goda pengar och arbete finnes att tillgå året om, är det icke en sysselsättning, som i längden tilltalar svenskarna; man skall icke heller uppmuntra till antagande av dylikt arbete, ty i längden blir den man lyckligast och mest välbärgad, som börjar med en jämförelsevis ringa lön vid jordbruket och slutar som välbeställd farmare. En man, som kommer till Nova Scotia, och för övrigt till vilken annan provins som helst i Canada, med kraft och vilja till att arbeta på jorden, kan på relativt kort tid skaffa sig en god utkomst. I Nova Scotia finnas stora fruktträdgårdar och fruktodlingen utgör en mycket betydande näringsgren i denna provins. Annapolisdalen t. ex. är världsberömd som fruktodlingsdistrikt. Allt land är icke på långt när lagt under odling, och för en immigrant finnas här stora möjligheter. Han bör dock icke börja med något eget innan han behärskar engelska språket och blivit hemmastadd med landets seder och bruk. Är immigranten läraktig, kan han snart lära sig landets jordbruksmetoder och kanske komma med nya idéer och uppslag. Om han skriver till provinsens jordbruksdepartement, erhåller han värdefulla upplysningar och litteratur i de ämnen han önskar få besked, och på mönsterfarmen i Truro kan han se allt slags lantbruk, som förekommer i Nova Scotia, demonstreras.

Genomsnittspriset på uppodlade farmer i Nova Scotia är ungefär 35 dollars per acre (3/4 tunnland) men man kan även köpa mycket billigare. Nästan all åkerbruksjord ligger vid kusterna.

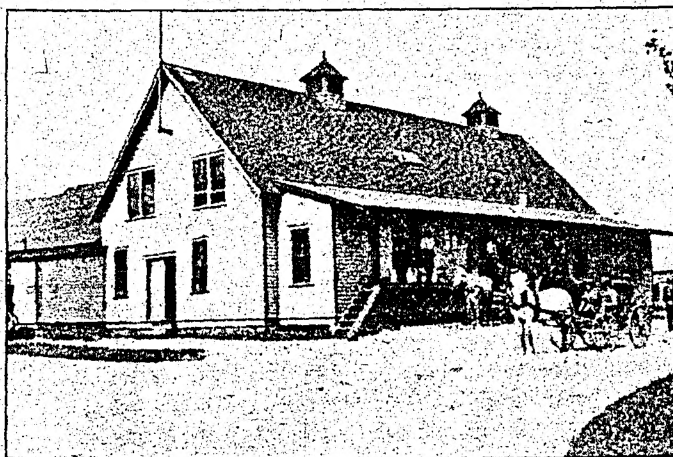
Fiskerinäringen är i Canada mycket betydande och inkomstbringande. Särskilt lämnar torskfisket stor vinst. Därnäst kommer hummer och makrill. Inkomsten uppgår endast för Nova Scotias vidkommande till 10 millioner dollars per år. Ofta ha fiskarna ett litet jordbruk, som de sköta vid sidan om fisket.

Nova Scotia är för sin naturskönhet mycket eftersökt av amerikanska turister. Den amerikanske diktaren Longfellow har i sin dikt "Evangeline" skildrat landets skönhet. Annapolisdalen, 100 engelska mil lång och från fem till femton mil bred, med sina tusentals fruktträdgårdar, erbjuder en underbart vacker syn, då fruktträden blomma. Därifrån ha också ett flertal målare och diktare hämtat motiv för sina konstverk. Fastän icke ens hälften av landets vattenkraft ännu hunnit utnyttjas framställes likväl stora elektriska energimängder.

Ännu finns det icke många svenskar i Nova Scotia, men det behöver ju icke avskräcka. Har nykomlingen blott orienterat sig innan han reste och har de nödvändiga förutsättningarna för att bli en god farmare, blir han säkert icke besviken på sitt nya hemland.

Det finnes god tillgång på mineralier i Nova Scotia och det förmodas finnas stora möjligheter för guldbrytning. Kolgruvorna i provinsen giva redan nu en avkastning på cirka 30 millioner dollars årligen.

Av provinsens städer är Halifax (huvudstaden) den största med cirka 60,000 invånare. Därnäst kommer Sydney, 22,500 inv., Glace Bay, 17,000 inv., och Canning, 15,000 inv. Provinsen har en totalbefolkning av c:a

Mejeri i östra Canada.

Landskapsbild från New Brunswick.

530,000, varav 2,000 äro indianer av Micmacstammen. Den övervägande delen av befolkningen är canadensare, härstammande från inflyttade skottar, engelsmän, fransmän och tyskar.

Prince Edward Island.

Prince Edard Island är Canadas minsta provins men dock den tätast befolkade delen av landet. Arealen utgöres av 2,184 engelska kvadratmil, och befolkningens antal uppgår till 90,000. Även ifråga om uppodlad areal står denna provins främst. Prince Edward Island är så att säga en färdig produkt; provinsen giver oss en föreställning om huru välmående och vackra vi kunna tänka oss att andra delar av Canada komma att bliva när pionjärarbetet utförts. Stillheten, de välskötta gårdarna och hela provinsens natur i övrigt påminner mycket om Skåne. Härmed bör naturligtvis icke förstås att byggnadsstilen t. ex. är densamma. Här som på de flesta andra ställen i Canada ser man blott trähus och trälador, kusterna äro låga, terrängen är kuperad och jordmånen rik och fruktbar. Ön har ett skyddat läge i en vik av St. Lawrence-floden. Sjöluften sveper in över landet och modererar värmen om sommaren och kölden under vintern. Dimma förekommer sällan och klimatet är hälsosamt och behagligt särskilt under sommaren, då ön flitigt besökes av sådana turister, som icke följa de vanliga stråkvägarna.

Lantbruket är den förnämsta inkomstkällan. Jordmånen är mycket fruktbar och 85 procent av jordarealen upptages av åkerjord. Fastän jorden i sig själv är mycket fruktbar lönar det sig likväl att gödsla med tång och skal, som finnes vid de flesta flodstränder och havsvikar. De förnämsta jordbruksprodukterna äro havre och potatis, men råg samt majs och alla slags grönsaker odlas även. I allmänhet bedrives hönsavel och svinavel samt mejerirörelse med synnerligen gott resultat. Andelsmejerier ha funnits under en lång följd av år och mejeriskolan i Charlottetown är över trettio år gammal.

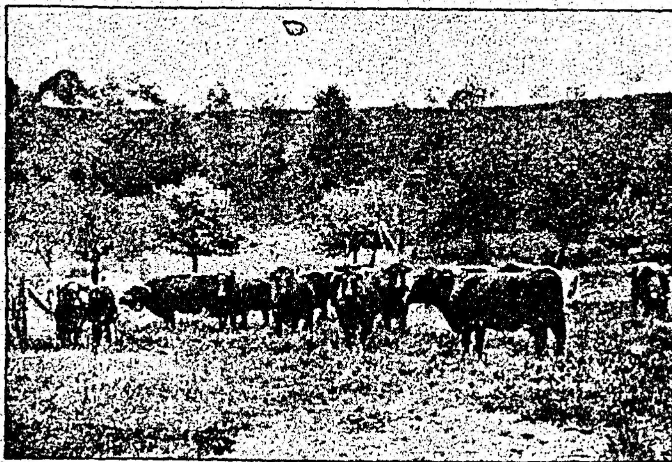
Fiskerinäringen representerar en årlig inkomst av 925,000 dollars. Hummerfisket är i sig självt mycket betydande och fisket i Malpeque-bukten är världsberömt. Dessutom fångas torsk, sill och makrill.

Bland andra näringsgrenar bör i första hand nämnas silverrävsavel. Klimatet är utomordentligt lämpligt för denna verksamhetsgren. Pälsen har befunnits vara av bästa kvalitet och under ett enda år inbragte denna näringsgren 1,537,500 dollars till ön. I denna provins finnas inga skogar och ingen gruvdrift.

Befolkningen är så gott som uteslutande canadensisk av födsel och härstammar från Skottland, England, Irland och Frankrike. En del indianer av Micmacstammen leva ännu kvar inom provinsens gränser. I Charlottetown höllos de sammankomster år 1864, som resulterade i att de olika provinserna sammanslogos till en förbundsstat med namnet Dominion of Canada.

New Brunswick.

New Brunswick är den största av sjöprovinserna och den omfattar en areal föga mindre än Irland. För några årtionden sedan var New Brunswick en enda stor

Kortliornsboskap i Nova Scotia.

skog, och ännu är den största arealen skogbevuxen. Inom denna vidsträckta provins finnas blott cirka 387,000 invånare.

Klimatet är behagligt och hälsosamt. Oaktat landet är på tre sidor omgivet av havet, finner man icke den mängd fuktighet i luften, som man kunde vänta. Starka temperaturväxlingar förekomma icke; varken värme eller köld är generande. Under vintern ligger det snö till ett djup av 2 till 6 fot med utmärkt före, vilket är av stor betydelse för timmertransporterna.

Åkerbruket är den mest betydande näringsgren inom provinsen. Jordmånen och klimatet passa utmärkt för åkerbruk, boskapsskötsel, mejerihantering och fruktodling. Frosten går ned till ett djup av 3 till 4 fot, och vad det betyder för jorden vet varje lantbrukare.

Fisket utgör i denna provins en binäring, som redan nu föder en befolkning av ungefär 11,000 människor, och alltjämt har stora möjligheter för vidare utveckling. Här fiskas sill, torsk, sardiner, lax, strömming, makrill, hummer, ostron m. m.

Skogsbruket är av stor betydelse för provinsen. Flera stora sågverk finnas, vilkas årliga produktion uppgår till c:a 20 millioner dollars.

Det finns gott om vattenkraft inom provinsen, men hittills ha endast 50,000 hästkrafter utnyttjats, fastän man beräknar att det vore möjligt att utvinna 200,000. Det stora vattenfallet Grand Falls i St. John-floden (60,000 hästkrafter) håller nu på att exploateras. Billig tillgång på kraft medför uppsving för industrier, och New Brunswick är också betydande som industriprovins med sina

Fruktfarm i Quebec.

Svingård i Quebec.

stora tillgångar ifråga om vattenkraft, skogar och många olika slags mineralier. Ännu ha emellertid icke mineraltillgångarna utnyttjats i den grad man kunde vänta sig, och utmärkta tillfällen givas här för kapitalinvesteringar.

Städer äro Saint John, Canadian Pacifics vinterhamn och Canadas mest betydande hamn vid Atlanten, med 47,000 invånare; Fredericton, huvudstad, med 8,000 invånare, är en av de vackraste städerna i Canada; Moncton har 17,500 invånare och Campellton, en betydande sågverksstad, 5,600 invånare.

Quebec.

Provinsen Quebec mäter 706,834 engelska kvadratmil och är den största av Canadas provinser. Provinsen genomskäres av den stora St. Lawrence-floden, Canadas största flod och vattenväg. Från öster till väster sträcker sig provinsen Quebec 1,350 engelska mil. Quebec är huvudsakligast ett bergland, rikt på mineralier, skogar, vattenkraft samt här och där fruktbara slätter och dalsänkor. En mängd insjöar finnas, som äro mycket beundrade för sin storlek och sina vackra omgivningar, men ännu vackrare äro floderna. Mest känd är St. Lawrencefloden, som under de senaste årtiondena dragit mycken trafik till de canadensiska hamnarna, då den är segelbar ända upp till Montreal till och med för de största passagerarefartyg från Europa. Och fastän Montreal ligger 2,000 engelska mil inne i fastlandet, är staden dock 300 mil närmare Liverpool än New York.

Klimatet varierar mycket, eftersom landområdet är så vidsträckt. I de mera bebyggda delarna av St. Lawrence-dalen är sommaren varm under det att vintern däremot

Biskötsel i Nova Scotia.

över så gott som hela provinsen är kall med rikligt snöfall.

Jordbruket är mycket diversifierat. Man exporterar årligen stora mängder hö, havre, kreatur, fläsk, kött, ägg, smör, ost och frukt. En annan stor exportartikel är saften från sockerlönnen, som giver en inkomst av över 4,187,000 dollars årligen. Där finnas 1,750 mejerier, och största delen av Canadas produktion av tobak emanerar därifrån. Fastän industrien är av mycket stor betydelse är ändock jordbruket den förnämsta inkomstkällan för provinsen.

Skogarna komma näst efter jordbruket och industrien som den förnämsta inkomstkällan för landet, och ännu är blott en liten del av provinsens oerhörda skogsområden utnyttjade. Skogsavverkningen giver årligen en inkomst av 54 milljoner dollars.

Mineralier finnas också i Quebec och inbringa årligen 18,000,000 dollars. Quebec äger över 66 procent av världens förråd av asbest. Här finnes dessutom koppar och järn. Guld har också påträffats under de senaste åren och giver goda löften för framtiden.

Fiskerinäringen sysselsätter ungefär 9,000 män. Här fiskas torsk, hummer, sill, makrill, lax och i insjöar och floder gäddor, stör och mycken annan fisk.

Befolkningen uppgår till 2,361,000, av vilka fem sjättedelar äro avkomlingar av franska invandrare, som emigrerade dit då provinsen tillhörde Frankrike. Dessa invånare tala fortfarande sitt ursprungliga hemlands språk. Återstoden av befolkningen är huvudsakligast av brittisk härkomst och återfinnes särskilt i staden Montreal och "Eastern Townships". Provinsen är övervägande katolsk.

Städerna i provinsen Quebec tillhöra de äldsta på Amerikas fastland. Staden Quebec är huvudstad för provinsen och har ungefär 100,000 invånare. Quebec anlöpes sommartid av alla Canadian Pacifics ångare, och här landstiga årligen ett mycket stort antal immigranter. Montreal, en dagsresa längre uppåt floden, är Canadas största stad (1,000,000 invånare). Staden är övervägande fransk och äger efter New York den största hamnen på kontinenten. Sherbrooke är en viktig industristad i "Eastern Townships" och Hull, litet norr om Ottawa, är bekant för sina stora pappersfabriker.

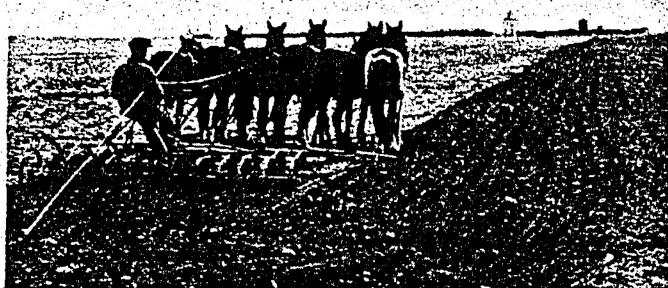
Ontario.

Den mest betydelsefulla av Canadas provinser är Ontario — 407,262 engelska kvadratmil. Fastän provinsen är en av de bäst befolkade i Canada finnes det blott tre millioner människor där. Provinsen kan uppdelas i två geografiska delar — det gamla Ontario, tätt befolkat med välmående lantbrukare och centrum för stora industriella anläggningar, beläget sydväst om St. Lawrence-floden och Ontario och Eriesjöarna samt det nya Ontario eller Nord-Ontario, omfattande den vidsträckta nordliga delen av provinsen, skogbevuxen och rik på silver, guld, nickel och andra mineralier, med stora möjligheter för ett omfattande jordbruk men ännu på ett tidigt utvecklingsstadium.

Den äldre delen av provinsen Ontario har på en mängd olika sätt utvecklats till att bli den mest producerande av alla Canadas landsdelar. En utmärkt jordmån i förening

Mejerifarm i Quebec.

Jorden harvas.

med ett gott klimat har skapat ett synnerligen gediget jordbruk med produkter av högsta kvalitet.

De många vattenfallen och då särskilt Niagara, varav två tredjedelar ligger på Canadas sida, ha skapat goda betingelser för industrien, medan kraften är billig. Det finns över 18,000 fabriker i Ontario. Huvudprodukterna äro järn och stål, maskiner, elektriska apparater, lantbruksmaskiner, vagnar, automobiler, pianon, cement, kvarnar, trämassa, papper, möbler, textilier, skor etc. och skogsindustrien är den största i Canada. Produktionen från gruvorna uppgår till närmare 80 millioner dollars. Silvergruvorna vid Cobalt ha visat sig vara en av de rikaste silverfyndigheter, som träffats och guldgruvorna vid Porcupine tillhöra världens mest betydande. Produktionen från desamma ökas med varje år. Nickelgruvorna vid Sudbury producera över 80 procent av världens nickelbehov. Canadas största järngruva finnes också i Ontario. Vid Eriesjön finnes naturgas och olja.

Färskvattenfisket på de stora sjöarna, Ontario, Erie, Huron och Superior och på Lake of the Woods och Lake Nipigon, är mycket inkomstbringande. Där finnes nämligen sill, vittling och annan fisk. För att kunna hålla ett fiskbestånd i alla sjöar och vattendrag upprätthåller regeringen ett antal fiskodlingsanstalter. Brist på transportmedel har hittills hindrat utnyttjandet av de rika fiskvattnen i Hudson-bukten.

Befolkningen i Ontario är övervägande infödda canadensare, härstammande från brittiska eller irländska invandrare. Provinsen mottager varje år ett stort antal immigranter från England. Där finns även många synnerligen betydande tyska kolonier. Under det att franskcanadensarna utgöra grundstommen i Quebecs befolkning bilda de royalistiska engelsmännen från amerikanska frihetskriget grundstommen i Ontarios befolkning — styvsint folk med höga ideal — en god grund att bygga vidare på.

Huvudstaden i Ontario är Toronto, som är belägen vid sjön Ontarios nordliga kust. Det är Canadas näst största stad och har omkring 530,000 invånare. Staden har stor betydelse ur administrativ och finansiell synpunkt. Ottawa, Canadas huvudstad, ligger även i Ontario vid Ottawafloden. Det är en av Canadas vackraste städer med en befolkning av c:a 110,000 invånare.

Hamilton vid Ontariosjön har ca. 120,000 invånare och är den tredje i ordningen av Canadas fabriksstäder. Omkring staden utbreder sig ett av Canadas förnämsta fruktodlingsdistrikt.

Vid Thamesfloden ligger staden London med ca. 65,000 invånare. Vidare finnas städer såsom Kingston, Brantford, Peterboro, St. Catherines, Belleville, Guelph och många andra av betydelse. Vid Superiorsjöns västra strand märkas tvillingstäderna Port Arthur och Fort William, varifrån största delen av Canadas vete utskeppas och sedan sjöledes når fram till destinationshamnarna i Europa. Spannmålstrafiken på de stora sjöarna är den största i världen och en del av de fartyg, som härvid användas, mäta upp till 14,000 reg. tons.

Hästavel i Canada.

Nytt land brytes med traktor.

VÄSTRA CANADA

Prärieprovinserna.

Den canadensiska prärien sträcker sig från Ontarios västra gräns ända till Klippiga bergen, en sträcka av 800 engelska mil. Den är uppdelad i tre provinser, Manitoba, Saskatchewan och Alberta, i dagligt tal kallade prärieprovinserna. Detta stora område är ännu delvis obebott. Dess odlingsbara areal har uppskattats till två tredjedelar av all dylik jord i hela Förenta Staterna.

Följande tabell, utvisande medelvärdet av bushels vete, som skördats per acre under de senaste tjugo åren, ger ett begrepp om dessa provinsers framskjutna ställning som veteproducenter. En jämförelse mellan Canadas prärieprovinser och de fyra förnämsta veteprovinserna i Förenta Staterna återfinnes på nästa sida. — Alla siffror äro hämtade från den officiella statistiken.

När man betänker, att denna jord i västra Canada, som kunnat uppvisa så vackra resultat, endast kostar från fjärdedelen till hälften av de priser, som begäras i de i sistnämnda tabell angivna amerikanska staterna, som ju dock lämnat betydligt lägre avkastning under de senaste tjugo åren, förstår man, att de, som söka sig ett nytt hem, göra klokt i att noga överväga de möjligheter, som de ovan nämnda tre provinserna i Canada ha att erbjuda.

Inom dessa provinser äger Canadian Pacific Railway fyra och en halv million acres av den bästa jorden. Detta område skaffade bolaget sig, innan nybyggarna ännu börjat anlända, och det säljes nu på fördelaktigare villkor än någonsin varit fallet, sedan Canada började koloniseras.

C. P. R. är ingen jordförsäljare i ordets vanliga bemärkelse, ty järnvägsdriften är bolagets huvudaffär. Det önskar därför få energiska och kunniga jordbrukare att bosätta sig utefter järnvägslinjerna samt är berett att på alla sätt underlätta en dylik kolonisation och hjälpa nybyggarna tillrätta, vilket däremot icke ligger i de personers och bolags intresse, som uteslutande befatta sig med försäljning av jord.

Provinser och Stater	1904	1905	1906	1907	1908	1909	1910	1911	1912	1913	1914	1915	1916	1917	1918	1919	1920	1921	1922	1923	Medel-värde för 20 år
Manitoba	16.5	21.1	19.5	14.2	17.3	17.3	13.5	18.3	20.7	20.0	15.5	26.4	11.0	14.9	16.5	14.3	14.0	11.5	19.3	12.0	16.7
Saskatchewan.,	17.5	23.0	21.4	13.5	13.6	22.1	15.5	18.5	19.9	19.5	12.4	25.0	16.3	14.3	10.0	8.5	11.2	14.9	20.2	21.0	16.9
Alberta	16.6	21.5	23.1	18.3	18.8	19.0	12.7	20.8	18.2	19.6	15.3	31.0	25.0	18.3	7.7	12.0	20.5	11.3	11.2	26.5	18.4
U. S. A.																					
Nord Dakota...	11.8	14.0	13.0	10.0	11.6	13.7	5.0	8.0	18.0	10.5	11.2	18.5	5.5	8.0	13.6	6.8	9.1	8.5	14.1	8.0	10.9
Syd Dakota ...	9.0	13.7	13.4	11.2	12.8	14.1	12.8	4.0	14.2	9.0	9.1	17.1	6.8	14.0	19.0	8.0	9.0	9.0	13.2	9.0	11.4
Minnesota	12.8	13.3	10.9	13.0	12.8	16.8	16.0	10.1	15.5	16.2	10.6	17.0	7.6	17.5	18.0	9.4	9.8	9.7	13.9	12.0	13.1
Kansas	12.4	13.9	15.1	11.0	12.6	14.4	14.0	10.7	15.5	13.0	20.5	12.5	12.0	12.2	14.1	13.8	15.4	12.2	12.6	13.0	13.5

Den, som frågar sig var han bäst kan komma över en lämplig gård, finner svaret härpå i denna broschyr. Jorden är den finaste, man kan önska sig, och de allmänna förhållandena synnerligen tillfredsställande. Priserna på jord äro så låga och köpevillkoren så fördelaktiga, att en person, som har ett mindre kapital, här finner möjligheter, vilka ej stå till buds på något annat håll. — Vi komma att i fortsättningen belysa dessa möjligheter och påvisa, hur varje person med energi och ett litet startkapital kan skaffa sig en oberoende ställning.

Trots det att Canadian Pacific, som är ägare till millioner acres åkerjord och önskar att dessa stora vidder skola koloniseras så hastigt som möjligt, vill dock bolaget pointera att de, som äro i besittning av kapital, när de anlända till Canada, göra klokast i att i förstone insätta kapitalet i bank och låta anstå med förvärvandet av eget jordbruk till dess att de hunnit sätta sig in i de canadensiska jordbruksmetoderna och hunnit undersöka de olika delarna av landet. Nykomlingar varnas särskilt för att inlåta sig på affärer med oansvariga jordägare, som kanske endast äro intresserade av provisionen och icke bekymra sig om köparens vidare öden.

Jordbruket intager visserligen platsen som den viktigaste näringsgrenen i Manitoba, Saskatchewan och Alberta, men det ökade välståndet bland farmarna har även öppnat vägen för ett framgångsrikt bedrivande av andra näringar. Då emellertid denna broschyr är avsedd för dem, som söka sig ett hem på landet, kunna vi ej här ingå i detaljer angående utsikterna inom andra näringsgrenar. Allt vad vi kunna säga är, att ingen person med god hälsa, som är energisk och sparsam behöver hysa fruktan för sin framtid i västra Canada. För den, som förfogar över något kapital, erbjuda sig många möjligheter: han kan öppna någon affär, etablera sig som hantverkare etc. Canada går raskt framåt i välstånd, och detta är av bestående art, emedan det är baserat på för hela världen så oundgängliga artiklar som spannmål och andra lantbruksprodukter.

Efter hand som landet alltmera uppodlas och bebygges, måste andra näringsgrenar utvecklas i motsvarande grad för att kunna tillfredsställa farmarnes ökade behov. Varje nytt samhälle har användning för snickare, murare, smeder, trävaru- och järnhandlare o. d., för läkare, advokater, präster etc. Utvecklingen av landet i dess helhet öppnar möjligheter för dem, som vilja ägna sig åt spannmålsaffärer, gruvdrift, skogsbruk och industri, speciellt kvarnrörelse och konservindustri av olika slag.

Manitoba.

Manitoba är den östligaste av prärieprovinserna och sträcker sig i norr ända upp till Hudsonbukten. Det gränsar i öster till Ontario, i väster till Saskatchewan. Ytvidden är omkring 251,000 kvadratmil, och invånareantalet uppgår till ca. 660,000.

Av de tre prärieprovinserna var Manitoba den första, där nybyggare slogo sig ned. En resande, som kommer från öster, får vid staden Winnipeg se den första glimten av prärien. Landet är mycket slätt och jorden består av bördig svart mylla. Poppellundar äro spridda över hela provinsen, och flodstränderna äro skogbevuxna.

Enär denna provins mottog de första nybyggarna och för övrigt utgör själva infartsporten till prärien, är jorden nästan överallt upptagen i närheten av trafiklederna, i motsats till vad som är fallet med Saskatchewan och Alberta. I de norra delarna kan man emellertid ännu få jord till billigt pris. Redan uppodlade egendomar finnas även att köpa i de tidigare koloniserade distrikten, men de betinga ett högre pris än längre västerut.

En farm i Edmontondistriktet, Alberta.

Saskatchewan.

Saskatchewan är den mellersta av prärieprovinserna och har på sin lott fått den största delen av Canadas bästa jord samt bidrager med mer än hälften till landets totala veteskörd. Hela ytvidden är ca. 250,700 kvadratmil. Den odlingsbara arealen har anslagits till 75 millioner acres, varav ca. 25 millioner acres äro uppodlade. (År 1923 voro nästan 13 millioner acres besådda med vete.) Här finnes alltså ca. 50 millioner acres förstklassig jord, som väntar på nybyggare, men det torde ej dröja länge, innan denna blir upptagen. Invandringen har skjutit ny fart efter världskriget, och nybyggare komma inifrån östra Canada och Förenta Staterna samt från Storbritannien, Skandinavien och Mellaneuropa.

I Saskatchewan bor det omkring 896,000 människor; år 1901 var antalet invånare endast något över 90,000. — Största delen av befolkningen — över 70 procent — bor på landet.

Provinsen har riklig tillgång på kol, mineralier och skog. Lantbruket är dock den förnämsta näringen, därför önskas invandrare, vilka äro villiga att taga upp land och sätta sig in i jordbruksmetoder, som befunnits giva de bästa resultaten i västra Canada.

Alberta.

Provinsen Alberta, som är större än Tyskland och Frankrike tillsammans och nästan halvannan gång så stort som hela Sverige, har en längd från norr till söder av omkring 750 engelska mil; bredden växlar från 200 till 450 engelska mil. Totala ytvidden är 255,585 engelska kvadratmil (Sveriges ytvidd är 173,105 kvadratmil) eller 158,878,000 acres. Härav utgöras 1,510,000 acres av vattendrag och återstående 157,368,000 acres av land. Om man bortser från området längst i väster mot Klippiga bergen och diverse annan mark av mindre god beskaffenhet, återstå likväl minst 72,000,000 acres odlingsbar jord. Något mer än hälften härav, ca. 42,000,000 acres, har reserverats för "homesteads" (fri jord), järnvägarna, skolland etc. samt innefattar även områden, där anläggningar för konstgjord bevattning utförts eller planeras.

Utvecklingen inom provinsen visar en tendens att gå allt längre mot norr, och vägar anläggas, städer och byar växa upp i de nordligare distrikten.

Man brukar vanligen skilja mellan södra, mellersta och norra Alberta, och även om inga bestämda gränser mellan dessa områden kunna angivas, är det likväl nödvändigt göra en dylik uppdelning, om man närmare vill behandla provinsens klimat och näringsgrenar. — Alberta har ca. 600,000 invånare.

British Columbia.

B. C. är den vanliga beteckningen på Canadas västligaste provins, som beskrives som en blandning av England, Schweiz och Norge. Det är hit ut canadensarna söka sig för att vila, när de ha råd till att draga sig tillbaka.

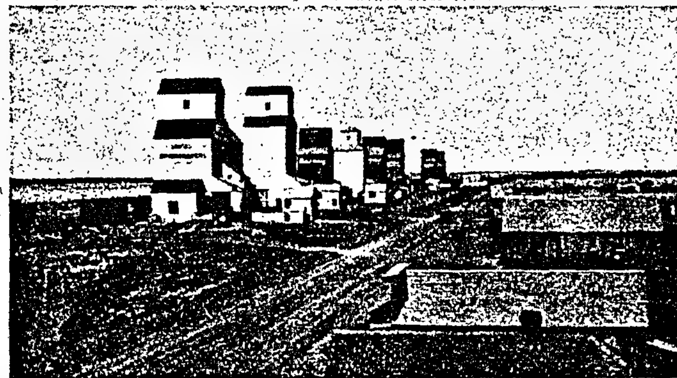
B. C. är ett äventyrens land, ett bergland många gånger större än Schweiz. Där finnas stora floder överfulla med fisk, så att indianerna stundom blott behöva vada ut och fånga fisken med händerna, bergstoppar och glaciärer, djupa dalar, där persiko- och äppleträd bära rika skördar, skogar med gigantiska träd, så stora att man kan köra med hästar och vagn genom ett hål vid stammens rot, guld och silver, järn och kol samt många andra värdefulla naturtillgångar. Fisktillgången i havet är så riklig att det blir lönande att exportera fisk per järnväg ända till Boston på Atlantkusten, kort sagt: B. C. har en mycket ljus framtid att blicka hän emot.

B. C. är den minst kända av alla Canadas provinser, men vi veta att det finns stora rikedomar samlade där under många olika former, och möjligheterna för "prospectors", d. v. s. sådana, som söka efter mineralier, oljor etc., äro synnerligen lovande. B. C. har en ytvidd lika stor som en stor del av Europa men befolkningen är knappast större än Stockholms. Hur stor befolkning B. C. kunde ha är omöjligt att säga, ty ännu har man icke fullt klart för sig alla dess naturtillgångar. Hela landet passar icke att uppodlas utan stora sträckor måste alltid för-

bliva skogbevuxna, men det blir ändå väldiga arealer land över för kommande släkten att odla. — Öppen, lätt tillgänglig jord, såsom på prärien finnes icke, och det dryga pioniärarbete, som måste utföras på ny jord, gör att uppodlad jord här betingar ett högre pris än i någon annan del av Canada. I den sydliga och regnfattiga delen av provinsen ha väldiga konstbevattningssystem anlagts och här bedrives fruktodling med mycken framgång. Mejerihanteringen står mycket högt och några av världens bästa mjölkkoraser finnas där. Fruktodlingen är därute icke så enkel och hur frestande än omgivningen kan synas vara, är lantbruket dock så olikt vårt här hemma att en svensk farmare måste gå varsamt till väga.

Den största staden på Stilla Havskusten är Vancouver, vars handel med Japan och Kina, Australien och Europa via Panamakanalen är i ständigt tilltagande. Den snabbaste routen till Östern och Australien är över Vancouver och den omfattande transitotrafiken är av stor betydelse för staden. För närvarande anses Vancouver vara den stad, som har de största utvecklingsmöjligheterna. Panamakanalen har varit av oerhörd betydelse för stadens uppblomstring. Stora mängder vete från Alberta gå nu till Vancouver och därifrån med fartyg genom Panama till Europa. Japan och Kina äro även stora köpare av Canadas vete och vetemjöl.

Fisket utgör en av de förnämsta inkomstkällorna för provinsen; detta gäller särskilt laxfisket. Konserverad lax från B. C. kan man köpa i nästan vilken butik som helst. Här finnas goda tillfällen för svenska fiskare, vilka lämpligen kunna slå sig tillsammans och i gemensamma lag bedriva fiske i öppna havet eller floderna. Vid de stora konservfabrikerna äro många japaner och kineser anställda. Japanerna äro duktiga trädgårdsmästare. Hinduer förekomma även i rätt stort antal.

Vetemagasin i västra Canada.

Majsfält på Experimentalfält, Indian Head, Canada.

Klimatet är en av B. C:s största attraktioner, och ändå ser man ofta folk från prärien glada och nöjda återvända till den kalla men rena och solmättade vintern på prärien efter en tids vistelse i B. C. Stora delar av B. C., särskilt bergstrakterna, ha naturligtvis stränga vintrar, men längs utmed kusten är klimatet milt och staden Victoria, provinsens huvudstad, påstås ha ett ännu mera idealiskt klimat än Kalifornien. Klimatet är här ovanligt milt och man har i medeltid 6½ timmar solsken varje dag året runt.

B. C. ligger längst mot väster och är kanske icke den provins, där man lättast kan få sig en farm, men omgivningen tilltalar mången och synes dem vara värd en större insats. Gruvdriften är näst efter Ontarios den mest betydande inom Canada. Den årliga produktionen når över 44 millioner dollars. Provinsen har betydande guld-, silver-, kol- och järngruvor.

Kanske utgöra skogarna provinsens största naturtillgångar. Talrika sågverk finnas både vid kusten och inne i landet, och värdet av det timmer, som går genom dessa, belöper sig till ca. 45 millioner dollars årligen. Marknad för timmer från B. C. utgör förnämligast prärieprovinserna, England, Orienten, Sydamerika, Afrika och Australien. Dessutom har en betydande pappers- och trämasseindustri vuxit upp.

Lantbruksmöjligheterna i B. C. äro stora. Provinsen har 22 millioner acres för åkerbruk synnerligen lämplig jord. Härav äro endast 2,500,000 acres upptagna och blott 372,000 acres uppodlade. Jordbruket omfattar även boskapsskötsel, mejerihantering, sädesodling, sockerbetsodling och tobaksodling samt dessutom fruktodling, för vilken provinsen redan vunnit världsrykte. Man odlar särskilt äpple, vindruvor, aprikoser, persikor och blommor samt dessutom jordgubbar, körsbär o. s. v.

De största städerna äro Victoria, 40,000 inv., Vancouver, 225,000 inv., New Westminster, 15,000 inv., Prince Rupert, 7,000 inv., samt Nelson, 5,500 inv.

Bild från stort lantbruk i västra Canada.

KLIMAT OCH ÅRSTIDER

Den som tänker utvandra till ett främmande land, måste även taga frågan om dettas klimatförhållanden i övervägande, enär ett gott klimat icke endast utgör ett av huvudvillkoren för bedrivande av ett lönande jordbruk utan även har en stor betydelse för livet i dess helhet.

De tropiska ländernas heta och fuktiga klimat passar ej för nordbon, som är uppvuxen under friskare klimatiska förhållanden. Något absolut idealiskt klimat finnes emellertid ej någonstädes. Man finner alltid något, ett eller annat att anmärka på vädret, som ju förresten alltid och allestädes gjorts till föremål för kritik.

Vi ha redan omnämnt, att Canada kan uppvisa de mest skiftande klimatformer, från präriens stränga vintrar till den milda vintern på Stilla Havskusten och från den heta sommaren i sydvästra Ontario till det svala sommarvädret vid Atlantiska Oceanen. Då emellertid största delen av Canadas jordbruksland ligger på prärien, torde läsaren vara mest intresserad av de där rådande klimatförhållandena.

Präriens mest utmärkande drag är dess hälsosamma klimat. Dödlighetstalet är här det lägsta existerande inom hela det brittiska världsriket, som ju på grund av sin utsträckning kan uppvisa alla förekommande klimatformer inom sina gränser. Betydelsen av detta förhållande, såväl för nybyggaren själv som hans husdjur, behöver ingen ytterligare utredning. De flesta sjukdomar bland husdjuren i Europa och annorstädes, såsom t. ex. mul- och klövsjuka m. fl., äro okända på prärien. Dödliga epidemier ha aldrig förekommit, och prärieklimatet är generellt sett ovanligt hälsosamt för både människor och djur. Nybyggaren bör särskilt taga detta med i räkningen, när han undersöker förhållandena i andra länder och jämför dem med de i Canada rådande.

Vintrarna i Manitoba, östra och norra Saskatchewan samt norra Alberta äro synnerligen kalla men avgjort hälsosamma. Kortare perioder av ovanligt sträng köld kunna inträffa jämte en och annan snöstorm. Tjälen går i jorden i november eller december. Snöfallen äro i regel lätta; snön är torr som pulver och smälter tidigt på våren. Luften är torr och klar. Det strålande solskenet i västra Canada är allbekant, och den torra luften gör, att vinterkölden ej blir så kännbar. Snöfallen bidraga även till att mildra kylan.

En märklig företeelse är den s. k. Chinookvinden, vilken starkast framträder i södra Alberta. Det är en torr, mycket varm vind från väst eller sydväst, vars uppträdande under vintern är synnerligen egendomligt. Marken kan ligga dold under ett tjockt snötäcke, och termometern stå under fryspunkten många dagar i sträck. Så kommer Chinooken och höjer temperaturen till vårvärme, smälter bort snön på några timmar och lämnar prärien torr. — Detta kan inträffa fem, sex gånger under vinterns lopp.

Man hör ibland den uppfattningen framhållas, att nordligt belägna trakter skulle vara olämpliga för jordbruk. Så är ej fallet. Den långa soliga dagen driver både säden och trädgårdsväxter till snar mognad. Under sommarmånaderna är det ljust från klockan 3 på morgonen till klockan 10 på kvällen. Prärien står i blomsterskrud. Busklandet har vildrosor och körsbär, och poppellundarna, som stå i runda grupper på höjderna, äro omgivna av pilträd och buskar. Sommarnätterna äro i regel svala.

På vissa delar av prärien är det antingen för fuktigt eller för torrt liksom i andra trakter. Det inträffar dock sällan, att man får för mycket regn. Då man å andra sidan under flera på varandra följande år uppnår tillfredsställande skörderesultat, tyder ju detta på att regnmängden merendels är tillräcklig. Det torraste området i Canada är södra Alberta, vilket distrikt likväl på samma gång är känt för att lämna största avkastning av vete per acre. Det är bekant, att jorden i västra Canada tack vare de sparsamma regnfallen bibehåller sina för grödan nödvändiga salter; orsaken till den sämre jordmån, som de regnrika trakterna uppvisa, är den, att vattnet sköljer dessa näringssalter med sig från jorden.

Hösten anses i västern av många som den angenämaste årstiden. Dagarna under september och oktober äro vanligtvis vackra, med hög, torr luft, och lämpliga för utearbete eller vila. — Detta är jägarens och sportmannens gyllene tid. Ibland kan dock hösten vara för torr.

Tröskningen försiggår ute på fälten under bar himmel, halmen och agnarna uppläggas i stora stackar och utgöra fyllnadsfoder åt hästarna och korna under vintermånaderna.

Av ovan lämnade korta sammanfattning av prärieprovinsernas klimat framgår, att vintern ibland kan vara synnerligen sträng, men detta förhållande inverkar ej i någon nämnvärd grad på livets vanliga gång, och utearbetet pågår ungefär som under blidare väderlek. Husen äro väl ombonade, och är man endast varmt klädd, behöver man icke låta kölden avskräcka sig från utevistelse. Barnen leka ute som vanligt, och deras rosiga kinder och hurtiga uppträdande utgöra bevis för vinterklimatets hälsosamhet.

Allt arbete ute på fälten ligger helt nere under den tid, tjälen är i jorden, men vårarbetet är vanligen i full gång i början av april.

Under vintern har man djuren att se till samt reparationsarbeten av diverse slag att utföra. Även brukar man då gå på besök hos vänner och bekanta samt deltaga i allehanda sammankomster och nöjestillställningar, vilket man ju ej hinner med under den bråda tiden på sommaren. — På detta sätt förlöper vintern hastigt, och nybyggaren finner ingen svårighet att genomleva den.

JORDBRUKET

Sädes- och Fruktodling.

Vete. Odlingen av vete intager den viktigaste platsen inom jordbruket, och då såväl jordens beskaffenhet som klimatet äro särskilt gynnsamma för uppnående av goda skörderesultat — såväl kvalitativt som kvantitativt — kommer troligen västern i Canada att i framtiden förbliva världens förnämsta veteleverantör. Nästan allt vete, som odlas, utgöres av det beryktade hårda röda vårvetet, varav stora kvantiteter sändas till Förenta Staterna. Elva gånger av tretton har västra Canada hemfört högsta utmärkelse för bästa vete.

Vid rödjning av ny jord har det visat sig föga lönande att försöka få någon skörd det första året, då sådden vanligen måste verkställas vid en för långt framskriden tidpunkt. Ett undantag utgör lin, vilket även det vid en så sen sådd behöver ett särskilt gynnsamt år för att hinna mogna. — Sedan jorden under sommaren och hösten blivit omsorgsfullt plöjd, harvar och sår man nästföljande vår, så snart tjälen gått ett par tum ur jorden, vilket vanligen inträffar i mitten av april. Med de stora såningsmaskiner, som på sina håll användas, kan man beså ända till 40 acres om dagen. Skörden pågår under normala år från andra veckan i augusti till slutet av nämnda månad, emedan den vetesort, som vanligen användes (Marquis) i regel kräver 104 dagar från såningsdagen för att mogna. Omkring 90 % av vetet tröskas utan föregående stackning och köres därefter direkt till vetemagasinen vid järnvägen, eller ock förvaras säden i provisoriska upplag till fram på vintern, detta senare dock endast i sådana fall, då farmaren bor långt från järnvägsstation.

Havre. Under det att man på den öppna prärien huvudsakligen befattar sig med veteodling, så trives havren utmärkt i busklandet i norra och östra delarna av västern. Detta land utgör nästan hälften av det bebodda området,

och här behöver man ej gå så grundligt tillväga vid förarbetandet av jorden, då nederbörden är rikligare och jorden synnerligen lättarbetad. På grund härav träda höst- och vårplöjning istället för sommarplöjningen, vilken är allmän på den öppna prärien.

Enär odlingen av havre är av stor betydelse, göras lika stora ansträngningar som beträffande vete för att driva den till högsta grad av fullkomning, och framstående farmare ha uppnått så goda resultat som en avkastning av över 100 bushels av bästa kvalitet per acre.

Skogslandets jord är djup och rik på kvävehaltiga ämnen, och alla sädesslag trivas väl där.

Lin. Där jorden i västern är fri från ogräs, är linets paradis. Linet odlas huvudsakligen för fröens skull; efterfrågan på densamma är i regel god, och de betinga ett högre pris per bushel än något annat sädesslag. Linet är dock svårhanterligt och kostar nästan dubbelt så mycket per bushel att tröska som annan säd, det suger också ut jorden, så att vetet, som sås därefter, lämnar sämre skörd. — Linet odlas endast på öppna prärien; jorden plöjes och harvas första året, varefter man påföljande år sår lin, som sålunda lämnar den första skörden. Detta förfaringssätt att innan man börjar med vanliga sädesslag så lin på nyuppodlad präriejord är tämligen allmänt.

Korn. Av alla här omnämnda sädesslag är kornet det minst viktiga. Det odlas ej för framställning av malt utan användes huvudsakligen till svinföda. Man har därför aldrig lagt an på att bringa det till samma höga grad av förädling som vetet och havren. Det sås vanligen som fyllnadssäd, sedan den bästa jorden tagits i bruk för de sistnämnda sädesslagen. Både två- och sexradigt korn odlas. Trots det ringa intresset, som råder för kornodling, hemfördes likväl det internationella kornpriset för år 1923 av korn, som skördats i västra Canada.

Frukt. Särskilt i de norra delarna, men för övrigt praktiskt taget överallt, är det gott om vilda bär, såsom smultron, blåbär, hallon, etc.; även förekomma vilda körsbär och krusbär. Därjämte lämna alla slag av odlade bär och frukter goda resultat. Speciellt vissa sorters äpplen, plommon och bär ha gett synnerligen goda skördar, sedan vindskydd blivit planterade.

Först på senare tid har man fått ögonen öppna för de möjligheter som finnas för en rationell honungsproduktion, och många farmare bedriva nu biavel i större skala.

Mejerihantering.

För närvarande är västern huvudsakligen ett sädesproducerande land, men mejerihanteringen börjar alltmer draga intresset till sig. En medelstor kreatursbesättning utgöres av 5 à 6 kor, vilka vardera lämna ca. 4,000 eng. skålpund mjölk och ca. 145 eng. skålpund smörfett per år. Separatorer äro överallt i bruk, och grädden säljes vanligen till mejerierna. Kalvarna, grisarna och hönsen få skummjölken. Den mjölk och grädde, som sändes till mejerierna, betalas efter fetthalten.

Korna gå ute på bete sex månader av året; under vintern fodras de med präriegräs och annat hö, grönslagen havre, klöver och alfalfa samt även med majs och solrosfrö. Som kraftfoder ges de vanliga sädesslagen. Kli och oljekakor äro i regel det enda foder, som måste inköpas.

Under det att avsättningsförhållandena för mjölk icke äro så goda på grund av den relativt ringa stadsbefolkningen och den stora mjölkproduktionen, råder det omvända förhållandet vad grädde och smör beträffar. — De mest omtyckta mjölkkorna i västern äro Holstein och Ayrshire, men det förekommer även en del Jersey- och Guernseykor. En stor del av den mjölk och grädde, som levereras till mejeristerna, kommer från Shorthornskor (korthornig boskap), vilka äro synnerligen uppskattade.

Husdjur.

Hästar. De mest omtyckta hästraserna i västern äro Clydesdale, Percheron och Belgare. På en gård av medelstorlek (en halv sektion, d. v. s. 320 acres) håller man vanligen tolv hästar. Från vårarbetets början till den tid, då man är färdig med tröskningen, hållas arbetshästarna på stall, under vintertiden gå de ute och hålla till omkring halmstackarna, som lämnas kvar efter tröskningen. I de norra och östra delarna övernatta de i stallen. I regel hållas 2—4 arbetshästar på stall året runt för det dagliga arbetet. Antalet hästar ökas vanligen med ett par föl om året. — Hästarna i västra Canada ha hemfört många pris från premieringsmöten såväl inom Canada som i utlandet.

Nötboskap. Shorthorns, Hereford och Aberdeen Angus äro de vanligaste nötkreatursraserna i västern. De som huvudsakligen lägga an på mjölkproduktion, hålla vanligen Shorthorns, Holstein eller Ayrshires; dessa stå inne från november till maj. Det finnes också farmare, som endast hålla ett par mjölkkor, men köpa en del ungnöt på hösten, vilka de under vintern föda på avfall från tröskningen och åter sälja fram på våren.

Får. Fåraveln är ej så omfattande som de goda priserna på ull och kött kunde föranleda en att tro. Betesmarkerna i västern uppdelas i tvenne distrikt: farmdistriktets

och de fria betesmarkerna. De sistnämnda utgöra ungefär en femtedel av hela västern, och där finnas många stora hjordar av fina ullfår. På farmdistriktets betesmarker gå fåren i flockar på 30—50 stycken. De tre mest omtyckta fårslagen äro Shropshires, Oxfords och Border Liecesters. — Liksom övriga husdjur i Canada äro även fåren i anmärkningsvärt hög grad fria från sjukdomar. En fåruppfödare finner lätt avsättning för sina produkter.

Svin. Man håller sig mest till följande slag: Yorkshire eller de s. k. "stora vita" samt Berkshire och Tamworth. Alla dessa lämna "Wiltshire-sidor", vilka exporteras till den engelska marknaden. Svinskötseln har, tack vare frånvaron av sjukdomar och lättheten att anskaffa lämplig föda, däribland mjölk, samt präriefläskets synnerligen uppskattade fina smak, blivit särskilt uppmärksammad och går raskt framåt.

Fjäderfän. Även dessa äro i anmärkningsvärd grad skonade från vanligen förekommande sjukdomar. Hönsen äro i regel Plymouth Rock och White Wyandottes. De som särskilt lägga an på äggproduktion, hålla Leghorns; Orpingtons håller man för köttets skull. Kalkoner, änder och gäss trivas utmärkt på prärien, och man håller numera fler kalkoner där än i hela det övriga Canada tillsammans.

Konstgjord bevattning.

Västra Canada producerar världens bästa vete och havre. Detta beror på att det under växttiden endast faller just tillräckligt med regn för att säden skall mogna. Andra växtalster återigen fordra större fuktighet för att lämna ett gott resultat. För att öka produktionen av dessa senare, har man nedlagt kolossala summor på att leda vattnet från bergfloderna i södra Alberta och västra Saskatchewan ut till farmaren, som härigenom blir fullständigt oberoende av nederbörden. Det jämförelsevis lilla område, som man kan bevattna på konstgjord väg, ligger inom de delar av landet, där nederbörden i regel är minst. Torra år kunna inträffa även varest nederbörden i vanliga fall är riklig, men genom konstgjord bevattning erhåller man garanti för ett gott skörderesultat av sådana sädesslag och frukter, som fordra mycken fuktighet, även om något år nederbörden skulle gå ned så långt under den normala.

Den äldsta anläggningen för konstgjord bevattning finnes nära staden Lethbridge i södra Alberta. Året 1902 stiftades Alberta Railway & Irrigation Company med huvudkontor i Lethbridge. Det inköpte stora jordområden av den kanadensiska regeringen och påbörjade anläggningar för konstgjord bevattning mellan Spring Coulee och Chin Coulee i distrikten Magrath, Raymond, Stirling, Lethbridge, Coaldale och Chim, men huvudsakligen öster om Lethbridge. Även andra bolag och privatpersoner ha gjort anläggningar för konstgjord bevattning men den största av alla sådana är Canadian Pacific Railways nyligen utbyggda anläggning, vilken ligger öster om staden Calgary i Alberta och bevattnar ett område av 223,000 acres, som sträcker sig ungefär 40 eng. mil från norr till söder och c:a 65 eng. mil i östlig—västlig riktning. Så gott som all denna jord är redan såld.

Sydost härom och gränsande intill ovannämnda område ligger östra delen av C. P. R:s s. k. Irrigation Block, upptagande en yta av c:a 1,245,000 acres, varav 400,000 acres

Svinavel är en lönande hantering i Canada.

äro bevattningsbara. Endast omkring 30,000 acres härav äro till salu, det övriga är redan sålt.

År 1908 inköpte C. P. R. ovannämnda Alberta Railway & Irrigation Company i Lethbridge med ett område, som omfattar omkring 499,000 acres, av vilka c:a 420,000 acres äro möjliga att bevattna, och av sistnämnda område är numera nästan allt sålt. En del "torr" jord, så kallad till skillnad från den bevattningsbara, finnes dock ännu att få köpa härstädes.

Klimatet inom de områden i västra Canada, där anläggningar för konstgjord bevattning utförts, är varken för fuktig eller för torr. Fuktigheten har under århundraden varit tillräcklig för att tillåta en vegetation av frodigt präriegräs, medan å andra sidan nederbörden varit för ringa för att upplösa salterna i jorden, vilket sker i fuktigare klimat. Här äro såväl den fuktiga jordens nitrater som den torra jordens mineraliska beståndsdelar för handen, vilket resulterar i den mest idealiska jordmån, och man kan här under många år i rad taga goda skördar utan att jorden utsuges.

De på konstgjord väg bevattnade distrikten i västra Canada komma säkerligen att i framtiden bli "Canadas trädgård" och den omsorgsfullt odlade jorden att lämna större avkastning än något annat område mellan Atlanten och Stilla Havet. Genom den konstgjorda bevattningen öppnas möjligheter för jordbruket, som vi knappast ens i fantasien kunna göra oss en föreställning om. Här kommer det att ligga små fina gårdar på 40 eller 80 acres, och spridda över prärien mejerier, mjölk- och konservfabriker och sockerbruk, välbyggda städer och framåtgående samhällen. Det som kanske verkar mest lockande äro de stora möjligheterna att på endast några få acres jord inom det bevattnade området skaffa sig sin utkomst och ett eget hem. Träd och buskar växa förvånansvärt hastigt här, och jordgubbar, meloner etc. äro av den utsöktaste kvalitet.

Även de sociala förhållandena komma givetvis att inom dessa distrikt uppnå ett högre plan än annorstädes i västern. Den förstklassiga jorden kommer att draga till sig den högsta klassen av nybyggare, vilka med tiden komma att intaga en ledande ställning inom lantbruket därute. I och med att området blir tätare befolkat, växa även möjligheterna att framgångsrikt koncentrera sig på produktion av för varje särskild plats lämpligaste jordbruksalster, och även kooperativa föreningar av olika slag komma att bidraga till att ge odlaren största möjliga valuta för hans arbete. Kort sagt: Här, om någonstädes, kommer det att uppstå ett verkligt idealiskt åkerbruksområde, där man oberoende av eventuellt inträffande torra år kan räkna med säkra och goda skördar.

SOCIALA OCH ANDRA FÖRHÅLLANDEN

Även om västra Canada är glest befolkat och delvis ouppodlat, bör man därför icke tro, att nybyggarna nu för tiden ha sådana svårigheter att bekämpa som de första pionjärerna. Samtliga tre prärieprovinser äga vidsträckta telefonnät, och nästan varje farmare har telefon, så att han kan ringa upp sina grannar eller städerna, när han önskar. Man börjar också allmänt lägga sig till med radioapparater och därigenom bli i tillfälle höra konserter, gudstjänster, dagens börsnoteringar på spannmål m. m. från ett flertal utsändningsstationer.

Automobilen har förkortat avstånden, och en resa från ensligt liggande gårdar till något närliggande större samhälle hör nu till vanligheterna. För närvarande har var tredje familj på prärien automobil. — De flesta lantbrukare ha orgel, piano eller grammofon.

Nästan alla religiösa samfund äro representerade, varav de flesta ha egna kyrkor, såväl i städerna som på landsbygden.

De äldre gårdarna ha i regel egna elektriska anläggningar, centraluppvärmning och moderna hygieniska bekvämligheter. Nybyggaren kan naturligtvis ej genast göra räkning på alla dessa fördelar, såvida han ej från början är försedd med tillräckligt kapital. Efter hand som hans ställning förbättras, förser han sig emellertid med den ena saken efter den andra, tills hans levnadsförhållanden äro likställda med städernas och han därtill har fördelen att bo på landet.

Skolor och undervisning.

Ett lands kultur är i högsta grad beroende på vilken nivå dess skolundervisning står. Vi säga ej för mycket, när vi påstå, att intet land i världen ger det uppväxande släktet större bildningsmöjligheter än västra Canada, där man aldrig släpper ur sikte, att det är barnen av i dag, som skola skapa landets framtid. Man gör därför mycket för att främja undervisningen, trots de svårigheter, som yppa

sig på grund av den ännu glesa befolkningen. I Canada få nybyggarnas barn lika god skolundervisning, som det gamla hemlandet kunde gett dem. De beredas dessutom möjlighet att erhålla högre utbildning vid något av de tre prärieprovinsernas stora universitet, vilka äro öppna för alla energiska och framåtsträvande unga män och kvinnor, som besitta erforderliga förkunskaper.

Den vanliga undervisningsplanen med folkskolor, elementarläroverk och högskolor följes även i Canada. Dessutom finnas tekniska högskolor och lägre tekniska skolor samt lantbruksskolor, vilka alla frikostigt understödjas av provinsen. Privatskolor, handels- och hushållskolor finnas i städerna.

Folkskolan är anlagd på att ge största möjliga utbildning. Skolorna på landsbygden erhålla stora understöd, och nya skolor få särskilda bidrag. Skolor upprättas överallt, varest fyra familjer med tillsammans 8 à 10 barn i åldern 5—16 år äro bosatta. Barnen måste gå i skolan tills de fyllt femton år. Skollärarna få sina minimilöner fastställda av regeringen och erhålla fri bostad. Skolhusen äro i regel de vackraste byggnaderna såväl i städerna som i byarna på prärien. I många städer finnas sammanslagna skolor (s. k. "Consolidated Schools"), vilka hämta eleverna på morgonen och ombesörja, att de bli hemförskaffade, sedan skolan slutat för dagen.

Dessa skolor göra framsteg i västern och ha i många fall visat sig vara utmärkta läroanstalter för gossar och flickor, vilka önska ägna ett par års tid åt studier i allmänna ämnen och samtidigt erhålla undervisning i lantbruk, slöjd och handarbete, innan de börja arbeta på föräldragården. Dessa skolor äro även samlingslokaler för sociala, patriotiska, religiösa och litterära sammanslutningar. — Privatskolor äro tillåtna men måste engagera lärare med i lag föreskriven kompetens samt äro även underkastade statlig inspektion.

Det är emellertid icke endast för det uppväxande släktets undervisning och utbildning, som de styrande i Canada visa intresse, utan detta omfattar även lantbrukaren och hans arbete. Experimentalfält och lantbruksskolor av alla slag stå i kontakt med farmarne och äro dem behjälpliga vid lösandet av de olika problem, som de under sin dagliga gärning kunna ställas inför. Ett synnerligen omfattande vetenskapligt arbete har utförts, och utföres allt framgent i jordbrukets tjänst; särskilt har man lagt an på växtförädling och införskrivandet av lämpliga foderväxter från andra håll. Direkt eller genom pressen hållas lantbrukarna à jour med alla viktigare framsteg inom jordbruket. — Denna forsknings- och upplysningsverksamhet drager visserligen stora omkostnader, men då lantbruket är själva pulsådern i landet, anses inga utgifter för höga, om man därigenom kan föra denna viktiga näringsgren framåt och förhjälpa lantbrukaren till välstånd.

I en del av västra Canadas större städer finnas aftonskolor, vid vilka immigranten gives tillfälle att kostnadsfritt lära sig det engelska språket.

Allmän hälsovård.

Provinsregeringarna i västra Canada, som tillfullo inse den stora vikten av ett gott allmänt hälsotillstånd bland innebyggarna, ägna stor uppmärksamhet åt alla hithörande frågor och nedlägga mycket arbete på deras lösande. Man har i varje provins tillsatt ett medicinalråd, som har högsta överinseendet över sjukhus etc. samt de allmänna sanitära förhållandena.

Regeringen i Alberta underhåller 48 sjukhus i städerna och byarna. Man har nyligen godkänt ett förslag att upprätta sjukhus på landsbygden enligt ungefär samma grunder, som gälla för upprättandet av skolor. Dessa sjukhus skola bli fria för resp. samhälles invånare, och eventuellt underskott täckes av skattemedel. Sådana sjukhus ha redan upprättats i sju distrikt.

Vid skolorna på landsbygden äro särskilda sjuksköterskor anställda, som bl. a. ha till uppgift att giva föräldrarna anvisning om den lämpligaste vården av sjuka barn. I städerna är det skolrådets skyldighet att efterse barnens hälsotillstånd.

Saskatchewan har 41 sjukhus — en säng för var 358:de person. Denna provins kan uppvisa det lägsta dödlighetstalet i hela det brittiska världsriket, nämligen år 1921 7,4 pr tusen och år 1922 7,7 pr tusen. — Röda korset har tio avdelningar i de avlägsnare distrikten.

Lantbruksföreningar och andelsföretag.

Lantbrukarna i västern hava insett nyttan av organiserade sammanslutningar, och landet har numera ett stort antal föreningar och sällskap, som intressera sig för olika områden inom lantbruket. Under de senaste åren har en kolossal sammanslutning kommit till stånd med ändamål att på kooperativ väg taga hand om veteförsäljningarna. Detta är den största sammanslutning av sitt slag i världen, och att döma efter redan uppnådda resultat kommer den snart att behärska veteförsäljningen i hela västern. Enskilda bolag med ändamål att bygga elevatorer till förvaring av spannmål ha länge existerat, och dessa äga även huvudmagasin vid Fort William och Port Arthur.

Hästfarm i Alberta.

Sedan några år tillbaka finnas även flera livaktiga avelsföreningar, och på sista tiden har man även gjort försök med kooperativa försäljningsföreningar för smör, ost och ägg, varigenom goda resultat uppnåtts. Vad lantbruksföreningar beträffar intager alltså Canada en framskjuten ställning; många skandinaviska lantbrukare inneha förtroendeposter i dessa föreningar, vilka huvudsakligen blivit kopierade efter danskt mönster.

Bränsle.

En av prärieprovinsernas fördelar är den rikliga tillgången på bränsle. I Saskatchewan ha stora lager av brunkol påträffats i södra delen av provinsen, och även i norr ha rika fyndigheter upptäckts. Jämväl i provinsens östra del finnas stora brunkolsfält, vilka beräknats innehålla 50 à 60 milliarder tons, varav hittills endast c:a 4 mill. tons brutits. Den årliga förbrukningen av kol uppgår till omkring 400,000 tons. — Mindre brunkolsfyndigheter förekomma även i Manitoba.

I Alberta intager gruvdriften platsen näst efter jordbruket, och denna provins intager rangplatsen som stenkolsproducent bland alla Canadas provinser.

Först på senare tid har man börjat exportera kol från Alberta till de övriga provinserna, men denna export ökas hastigt i omfattning. Albertas kolfält beräknas innehålla 1.059.910.000 tons. Det kol, som brytes i den västra delen, s. k. Edmontonkol, passa synnerligen väl som bränsle. De förekomma från gränsen mot Förenta Staterna i söder nästan upp till Peace River över ett område av c:a 52.000 kvmil, varav ungefär hälften erbjuder gynnsamma brytningsförhållanden. En annan fyndort — Belly River-området — upptager sydöstra delen av provinsen och omfattar c:a 11.500 kvmil. Den största stenkolsbrytningen äger rum vid Lethbridge. — På många ställen gräver lantbrukaren själv upp sina kol.

Jakt.

I så gott som alla delar av västern, men framför allt i de norra och östra, finnes gott om bisamråttor, och jakten på dessa ge farmaren en god extrainkomst. I de norra trakterna förekomma dessutom storvilt, såsom älg och björn. Tillståndsbevis att skjuta större villebråd erhålles mot en mindre avgift. För småvilt och fåglar erfordras icke dylikt tillstånd. Under de senare åren ha vildänderna förökats så enormt, att regeringen måst ge särskilt tillstånd att skjuta dem före säsongens början, då man annars befarat att de skulle verka skadegörande på grödan. I hela västra Canada finnes det även gott om andra matnyttiga, vilda fåglar, varå jakt med viss begränsning är tillåten.

I västern förekommer även en del silverrävfarmer, vilka i början huvudsakligen voro anlagda på uppfödning av avelsdjur för dylika farmer i övriga provinser. Numera drivas de huvudsakligen för skinnens skull. — De uppgå ej till något större antal.

Sex mil i fyrkant

Norr

Varje fyrkant är 640 acres, och ett kvarter 160 acres.

Sex mil i fyrkant.

V. | O.

31 C. P. R.	31 Reg.	33 C. P. R.	34 Reg.	35 C. P. R.	36 Reg.
30 Reg.	29 Skol.	28 Reg.	27 C. P. R.	26 H. B.	25 C. P. R.
19 C. P. R.	20 Reg.	21 C. P. R.	22 Reg.	23 C. P. R.	24 Reg.
18 Reg.	17 C. P. R.	16 Reg.	15 C. P. R.	14 Reg.	13 C. P. R.
7 C. P. R.	8 H. B.	9 C. P. R.	10 Reg.	11 Skol.	12 Reg.
6 Reg.	5 C. P. R.	4 Reg.	3 C. P. R.	2 Reg.	1 C. P. R.

Varje sektion är en mil i fyrkant.

Söder.

Landets indelning.

Landet är indelat i kvadratiska rutor, som kallas "townships", numrerade från 1 uppåt med början från gränsen i söder. Dessa "townships" ligga i rader, "ranges", vilka äro numrerade från öster till väster med utgångspunkt från vissa linjer, som benämnas "principal meridians".

Varje "township" är indelat i 36 sektioner, vardera omfattande 640 acres. Dessa sektioner äro skilda från varandra genom landsvägar, och varje sektion är i sin tur uppdelad i fyra kvarter, vilka alltså vardera omfatta 160 acres samt benämnas: sydöstra, nordöstra, sydvästra och nordvästra kvarteret. Hörnen i varje sektion äro märkta med stolpar, varigenom det är synnerligen lätt att lokalisera sig.

Nedanstående visar en uppdelad plan av ett "township". I varje sådant äro sektionerna n:r 11 och 29 reserverade för skolland, n:r 8 och 26 tillhöra Hudson-Bay-kompaniet och de med C. P. R. märkta Canadian Pacific Railway.

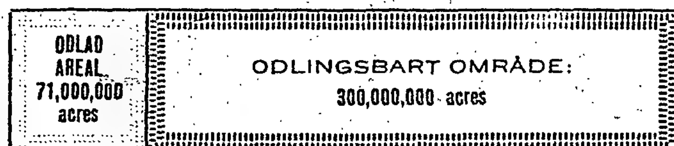
CANADAS UTVECKLINGSMÖJLIGHETER

Åt dem, som möjligen hysa tvivel om Canadas förmåga att föda en större befolkning och som kanske ej förstå, varför landet önskar svenskar att deltaga i exploaterandet av de till stor del ännu så gott som outnyttjade naturrikedomarna därstädes, vilja vi anbefalla att noggrant studera de uppgifter och siffror, som lämnas i denna broschyr. Därvid torde särskilt beaktas den utveckling, som ägt rum efter sekelskiftet, icke endast inom jordbruket, boskapsskötseln och mejerihanteringen utan även beträffande gruvdrift, skogsbruk, fiske och industri.

Få länder, om ens något, torde ha kommit igenom världskriget och den därpå följande ekonomiska krisen så oberörda som Canada. Vi tillåta oss hänvisa till här nedan lämnade statistiska uppgifter, vilka för den i ekonomiska spörsmål bevandrade torde lämna bevis för sanningen av ovan gjorda påståenden samt vederlägga de beskyllningar för "skönmålningar", som man ibland får höra emigranter framkomma med.

Förhållandet mellan odlat och obrutet land.

Förhållandet mellan ännu obruten men odlingsbar mark i Canada och jord, som redan burit skörd, utvisas av nedanstående grafiska framställning: den större ytan till höger utvisar det odlingsbara området, som ännu väntar på att läggas under plogen, det mindre avsnittet den redan odlade arealen.

Under år 1928 besåddes 59 millioner acres (1 acre = 0.405 hektar) eller endast något över en sjättedel av hela det odlingsbara området. Samma år skördades 1.199.376.000 bushels (1 bushel = 36.352 liter) av olika sädesslag.

Följande tabell utvisar odlingsbart land i jämförelse med redan odlade områden i samtliga Canadas provinser. Det framgår härav att gott utrymme finnes för jordbrukets vidare utveckling.

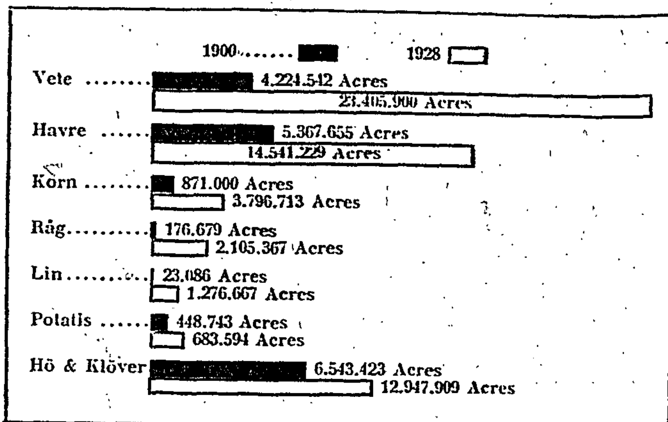
Provins	Odlingsbart land	Förhållande till totala odlingsbara området i Canada	Odlade området år 1928	Förhållande till totala odlade arealen år 1928 i Canada
	Acres	Procent	Acres	Procent
Nova Scotia	5.000.000	1.7	789.000	1.1
Prince Edward Island	1.200.000	0.4	543.000	0.8
New Brunswick	10.000.000	3.3	1.206.000	1.7
Quebec	40.000.000	13.3	7.435.000	10.4
Ontario	55.000.000	18.3	13.500.000	18.8
Manitoba	25.000.000	8.3	6.758.000	9.4
Saskatchewan	70.000.000	23.3	26.589.000	37.0
Alberta	72.000.000	24.0	14.577.000	20.3
British Columbia	22.000.000	7.4	372.000	0.5
	300.000.000	100.0	71.769.000	100.0

Såväl möjligheterna som önskvärdheten av en ökning av Canadas nuvarande befolkning framgå av följande tabell, vilken utvisar folktätheten i ett antal olika länder.

	Areal i Eng. kvadratmil	Innevånare	Innevånare pr kvadratmil
Belgien	11.373	7.577.027	666.2
Danmark	16.566	3.268.807	197.3
Frankrike	212.659	41.475.523	195.0
Tyskland	185.381	60.900.197	332.0
Holland	12.583	6.831.231	542.0
Brittiska Riket	121.633	46.945.996	385.9
Sverige	173.105	6.005.759	34.7
Finland	132.550	3.366.507	25.3
Canada	3.684.723	9.658.000	2.7

Canada med sina 2,7 invånare per eng. kvadratmil har ej folk nog för att kunna utnyttja sina stora naturliga tillgångar.

Nedanstående grafiska framställning ger en intressant bild av hur den odlade jordarealen ökats sedan år 1900. Denna kolossala framåtgång visar, att farmarna, som ju böra anses vara kännare av landets utvecklingsmöjligheter, ha tillit till framtiden.

Det torde knappast behöva påpekas, att en så fenomenal ökning av produktionen måste medföra hart när obegränsade möjligheter för intelligenta och arbetsamma medborgare.

Följande siffror äro hämtade ur Canadas officiella statistik och angiva värdet av landets produktion inom olika näringsgrenar.

Lantbruk	År 1924	År 1925
	Dollars	Dollars
Grödans värde	995.236.000	1.153.395.000
Boskapsdjur	98.637.000	151.424.000
Ull	3.771.000	3.958.000
Mejeriprodukter	234.000.000	253.269.000
Frukt och grönsaker	44.848.000	52.667.000
Fjäderfä och ägg	60.836.000	69.675.000
Skinn och hudar	2.300.000	3.600.000
Produkter från lönnträdet	5.991.000	5.133.000
Tobak	4.359.000	7.002.000
Klöver och gräsfrö	3.390.000	3.594.000
Lin	—	750.000
Honung	—	4.100.000
Totalsumma	1.453.368.000	1.708.567.000

	År 1922	År 1928
	Dollars	Dollars
Fiske	41.800.210	54.000.000
Mineralier	184.297.242	273.446.864
Skinn	17.438 867	24.315.244
Skogsprodukter	267.757.545	423.426.800

Nedanstående tabell utvisar att Canada ingalunda är enbart beroende av jordbruket med dess binäringar, huru viktigt det förra än är. För Canadas vidkommande såväl som för övriga länder, gäller det förhållandet, att ett framåtgående och vinstgivande lantbruk ovillkorligen måste medföra ett uppsving inom alla övriga näringsgrenar. Myndigheterna i Canada inse tillfullo sanningen härav och söka på varje sätt främja uppodlingen av all lämplig jord samt sålunda lägga en solid grund till ett allmänt välstånd i landet.

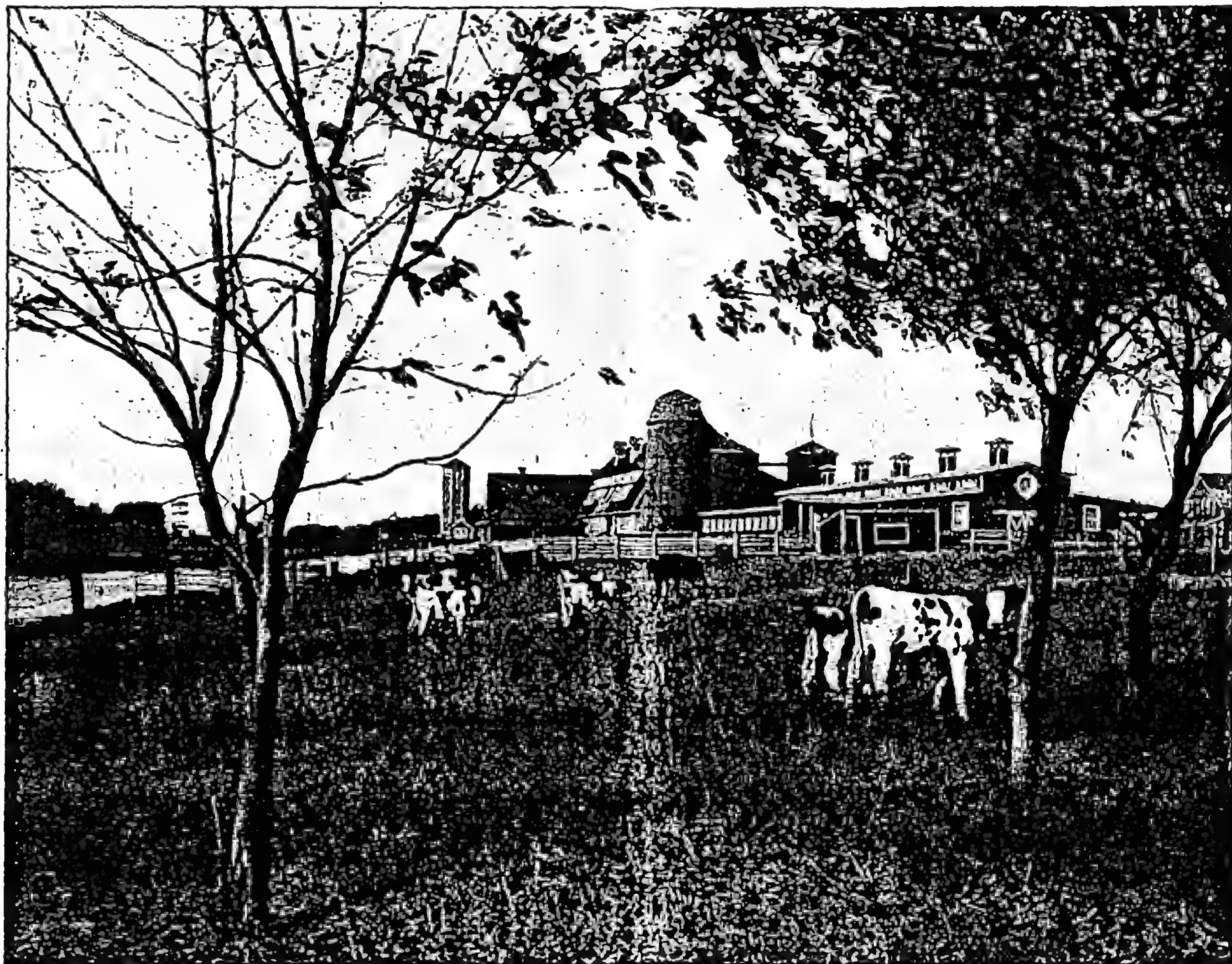
År 1928

Provins	Antal fabriker	Anläggnings-kapital i dollars	Produktionens värde i dollars
Prince Edward Island	291	3.081.504	4.493.628
Nova Scotia	1.190	128.155.040	74.458.297
New Brunswick	872	99.087.327	72.666.665
Quebec	7.206	1.376.654.019	990.582.995
Ontario	9.512	2.134.181.377	1.758.004.575
Manitoba	859	1.151.373.047	148.089.678
Saskatchewan	721	38.387.248	52.180.681
Alberta	776	81.664.730	84.987.317
B.C. & Yukon	1.509	325.047.266	246.034.704
Canada	22.936	4.337.631.558	3.425.498.540

Canadian Pacific Railway.

Detta bolag är det största företag i sitt slag i världen och åtnjuter det allra största anseende och förtroende inom de förnämsta finansiella kretsar. Det är därför otänkbart, att ett sådant företag skulle vilja riskera sitt anseende och rykte genom att utsprida falska uppgifter eller överdrivna påståenden, och att Canadian Pacific Railway står som utgivare av denna broschyr, utgör således tillräcklig garanti för de däri lämnade uppgifternas vederhäftighet. Vi vilja dock återigen framhålla, att den sammanträngda framställningsformen lätt kan ge anledning till missförstånd hos den med förhållandena obekante.

Canadian Pacific Railway hälsar nybyggare av det rätta slaget välkomna till Canada. Denna broschyr är skriven för dessa.

Canadian Pacifics Experimentalfarm i Strathmore, Alberta.

Varför önskar då Canadian Pacific Railway nybyggare till Canada? Av det enkla skälet, att C. P. R. där äger ett kolossalt järnvägsnät och dessutom mycket vidsträckta landområden och är naturligtvis intresserad av att få desamma koloniserade. Bolaget lägger dock ej i främsta rummet an på att sälja jord utan framför allt att få nybyggare till landet och därigenom ökad trafik på sina järnvägar. Emellertid vill man endast ha dugliga nybyggare. Den, som misslyckas, har ju bolaget givetvis föga utsikt att få någon glädje av som kund, och nybyggaren ikläder sig ett ansvar, då han upptager jord, som en annan kunde utnyttjat på bättre sätt för både sig själv och bolaget. — Att få så många kunder som möjligt och goda kunder — detta är alltså huvudsaken för bolaget och motiverar dess intresse och arbete för invandringen till Canada.

Till hjälp för dem som önska detaljerade uppgifter angående förhållanden och naturliga förutsättningar inom något visst distrikt var som helst i Canada och för respektive områden lämpliga industrier, har C. P. R. upprättat en särskild upplysningsbyrå. Alla förfrågningar av ovannämnda art torde ställas till "Department of Colonization

and Development", Canadian Pacific Railway Co., Montreal, Canada, eller Canadian Pacific Upplysningsbyrå, Södra Hamngatan 43, Göteborg. Byrån lämnar då kostnadsfritt utförliga och fullt vederhäftiga svar på de gjorda förfrågningarna.

I Canada fordras arbetsvillighet och arbetsduglighet.

Det är av vikt för emigranten att fullt sätta sig in i och förstå den väsentliga skillnad, som råder mellan ett nytt, till stor del obrutet land, och det, där han är född och uppvuxen. Man måste dock under alla omständigheter komma ihåg, att framgången ytterst skapas av *personen själv.* Genom att han reser från ett land till ett annat ändras givetvis ej hans karaktär, även om en sådan förflyttning i många fall utövar en välgörande inverkan. Vissheten om att han måste lita på sig själv frammanar det bästa inom individen och ger honom en ny start i livet. Men i de flesta fall förblir nog en odugling sådan han varit förut, även om han utvandrar till ett annat land.

En fördel har utvandraren däruti, att ett nytt land med mindre befolkning och stora naturliga förutsättningar erbjuder honom större möjligheter att förbättra sin ställning än Europas överbefolkade länder, där konkurrensen är skarpare och fackkunskaper ett oundgängligt villkor för att uppnå en god samhällsställning. Å andra sidan kan ett nytt land ej erbjuda samma grad av komfort, lyx och nöjen, som städerna i äldre kulturländer. Den som vill framåt, får *arbeta* lika hårt eller hårdare än hemma, men här som annorstädes lönas duglighet, sparsamhet och flit med framgång och en oberoende ställning. För de slösaktiga och lättjefulla äro nya länder icke några lämpliga platser, utan sådana personer göra bäst i att stanna hemma hos sina likasinnade kamrater, av vilka de möjligen kunna påräkna medlidande och hjälp, när de förr eller senare komma på bar backe.

En sorglig parallell.

När man reser genom prärien i västra Canada får man påtagliga bevis för det ovan anförda. På ena sidan vägen ser man ett fält med gles och dålig säd; den såddes för sent och på otillräckligt förarbetad jord av en lat farmare. Stannar man och talar med honom, får man endast höra, hur svårt han har det, och hur han beklagar den dag, han slog sig ned där. Byggnaderna ha ett förfallet utseende, ladugården är smutsig, och hela omgivningen vittnar om slöhet och lättja. Det är omöjligt att resonera med honom. Han har en gång för alla kommit överens med sig själv, att det ingenting är bevänt med landet och att han genom skönmålningar blivit lockad att bosätta sig där. Han påstår, att det varit bättre hemma. Det är mycket möjligt, att så även varit fallet vad *honom* beträffar.

Sedan kasta vi en blick på andra sidan landsvägen och se ett vackert vetefält. Hela farmen har en prägel av välmåga och ger ett intryck av att ägaren måste vara en duktig och omsorgsfull lantbrukare. Jorden är väl odlad och skött på ett mönstergillt sätt. Byggnaderna äro snygga och i gott stånd, trädgårdstäppan fri från ogräs. Ägaren berättar, att han kom till landet utan kapital men nu har en ekonomiskt oberoende ställning. Han har upplevt år med varierande skörderesultat — i vilken del av världen gör man ej detta — men slutresultatet har blivit gott. Han är på rätt väg, och orsaken till hans ställning förstår man utan några frågor. — Läsaren har säkert redan dragit sina slutsatser.

Det kommer många invandrare utan kapital till Canada och söka arbete. Somliga av dessa ha den uppfattningen, att man möter dem vid landningsplatsen och erbjuder dem höga löner för lindrigt arbete. De bli förvånade, då de höra att de själva måste söka sig något att göra eller antaga det arbete, som erbjudes dem genom Canadian Pacifics kolonisationsavdelning. Om de ej kunna språket och därtill ha föga eller ingen erfarenhet i lantbruk, visar det sig svårt för dem att erhålla lämpligt arbete med tillfredsställande betalning. Under skördetiden betalas dock allmänt höga löner. Under sådana förhållanden måste de vara beredda att arbeta för lägre lön, tills de lärt så mycket engelska, att de kunna förstå de order och anvisningar, som givas dem, och ha satt sig så pass in i yrket, att de kunna göra nytta för sig på en farm. *Nykomlingen, som varken kan språket eller är kunnig i jordbruksarbete får sålunda vara villig att genomgå sin lärotid.* Han bör betänka det otillbörliga i att göra anspråk på samma betalning som en förstklassig arbetare, innan han kan utföra dennes göromål. En nykomling bör vara belåten med det första arbete, han kan få, och tänka mera på att lära än på lönen. Den tid, som erfordras för att sätta sig in i språk och förhållanden, beror helt på personens lätthet för att lära och intresse för saken.

Det finns många utvandrare, som göra sig stora förväntningar om framtiden. Vid ankomsten till det nya landet finna de, att vägen till framgång är densamma där som hemma och att lagen i Canada säger: *Den som vill äta, han skall arbeta.* De känna sig nedslagna och sakna

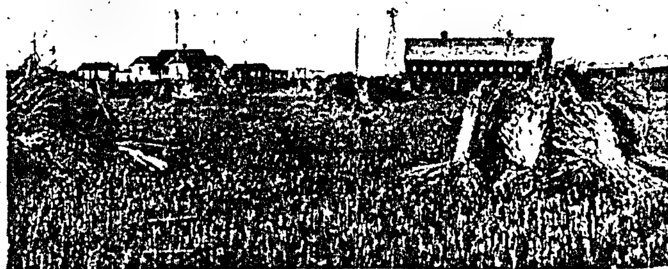
En kombinerad skörde- och tröskmaskin i arbete.

sina gamla vänner, i vars sällskap de brukade fördriva tiden. Snart ha de fullständigt tappat modet och skriva hem till sina bekanta, ibland även till tidningarna, och varna dem för Canada under påstående, att förhållandena äro helt annorlunda, än som uppgivits. Vanligen önska de resa hem, men ha tyvärr inga respengar. — Detta är en del av de icke önskvärda element, som Canada får mottaga. Det land, som blir av med dem, kan skatta sig lyckligt. De äro en börda för det nya landet, som är nödsakat uppfostra dem till goda och nyttiga medborgare. Märkvärdigt nog inträffar det emellertid ej så sällan, att dylika människor bliva goda samhällsmedlemmar, sedan de fått genomgå den hårda skola, som förvärvandet av livets uppehälle i ett främmande land innebär för dem, vilka sakna karaktär och målmedvetenhet.

Emigranten gör sig således ofta ganska felaktiga föreställningar om Canada, och blir vid framkomsten mycket nedslagen, när han ej finner det ideal-land, han väntat sig. Han börjar dock snart förstå, att de män och kvinnor, som lyckats, ha nått fram till sin ställning genom hårt arbete, energi och sparsamhet, och att de som misslyckats vanligen äro av samma slag som odågor hemma. Såväl städerna som landsbygden i Canada — i likhet med länderna i den gamla världen — ha att uppvisa många exempel på det sistnämnda slaget.

ARBETSFÖRHÅLLANDEN I CANADA

Vi skola här i korthet beröra de allmänna arbetsförhållandena i Canada. — Om man tar i betraktande den enorma tillgången på en obruten mark, är det lätt att inse, att det måste råda en ständig efterfrågan på invandrare, som äro villiga att ägna sig åt jordbruk. Eftersom sädesodling för närvarande är huvudnäringen i västra Canada,

Farm nära Rockyford, Alberta, Canada.

är det även självklart, att flera arbetare behövas under våren, sommaren och hösten än under vintertiden. Lönerna i Canada variera, liksom annorstädes, allt efter arbetarens duglighet och erfarenhet. Under vintermånaderna betalas tillfällig hjälp med upp till 25 dollars i månaden jämte fritt vivre. Lantbruksarbetare, som taga anställning för hela året, erhålla något högre lön med särskilt tillägg under skördetiden. Under vår- och sommarmånaderna betalas 30—45 dollars i månaden (samt kost och logi), alltefter tillgången på arbetskraft men även beroende på skördeutsikterna. Dessa ha nämligen en stor inverkan icke allenast på arbetstillfällen utan även på lönerna. Goda skördeutsikter ge arbete åt flera, och högre löner betalas då än under mindre gynnsamma år. Vid skördetidens början — i allmänhet i mitten på augusti — råder alltid stor efterfrågan på arbetshjälp, så att även en nybörjare får arbete med full betalning. När skörden är över medelmåttig, betalas 4 à 5 dollars om dagen, då den är under medelmåttig 3 dollars om dagen och högre. Maskinskötare, eldare och tröskkarlar få naturligtvis mer betalt, vanligen 10 dollars om dagen. — Tröskningstiden varar i regel till frostens inträdande, de flesta år i slutet på november. De som ej behärska engelska språket få — med undantag av tiden från augusti till december — vara beredda på att arbeta för lägre lön mot att de i utbyte erhålla praktik och tillfälle att lära språket.

Arbete i städerna.

Det är felaktigt att tro, att jordbruket erbjuder de enda arbetsmöjligheterna i Canada. Såväl i de östra provinserna som i British Columbia på västkusten finnas stora industriområden; sådana påträffas i synnerhet vid och i närheten av Canadas storslagna vattenfall. I städerna finnas också ett flertal betydande industrier, men i Canada såväl som i andra länder har industrien lidit av depressionen efter kriget, och arbetsförhållandena inom dessamma äro därför ej så lugna och säkra, som önskvärt vore. För övrigt bör nykomlingen ej söka sin utkomst i städerna, förrän han är kunnig i språket. — Yrkesarbetare erhålla mycket höga löner, en dollar i timmen och mera. Grovarbetare betalas med 30—35 cents i timmen. Dessa löner innefatta ej kost och logi, som kan erhållas från 6 dollars i veckan till högre priser, beroende på vars och ens fordringar. Vi vilja ännu en gång påpeka, att nykomlingen har små utsikter att få arbete i städerna, varest den, som behärskar språket fullständigt, alltid ges företräde. — Canadian Pacific Railway såväl som de olika provinsregeringarna ha platsbyråer i alla större städer, där platsanskaffning gratis förmedlas.

Arbetsmöjligheter för kvinnor i Canada.

Det finns plats för såväl kvinnor som män i Canada. Canada är frisinnat och likställer kvinnan med mannen, vad slags ställning hon än innehar. Kvinnan har lika rösträtt med mannen i allt vad angår såväl Canada i sin helhet som inom kommunen.

Husassistenter erhålla höga löner både i större och mindre städer i Canada. Den gängse lönen varierar mellan 25 och 45 dollars per månad med kost och logi. Det är tillrådligt för dem, som icke äro hemma i engelska och som äro obekanta med förhållandena att antaga plats med lägre lön under de första månaderna. Husassistenter ha gott anseende i Canada och åtnjuta vanligtvis en friefter-middag i veckan förutom frihet varje söndag.

Kvinnor intaga viktiga ställningar inom landets allmänna förvaltningsliv och i så gott som alla provinser finnas lagar om arbetstid och minimilöner för kvinnliga arbetare utom hemmet.

Efterfrågan på kvinnlig arbetskraft är stor i Canada; detta gäller icke blott vissa tider under året utan ständigt. Varje kompetent kvinnlig emigrant kan räkna på att få

Hästar och boningshus på modern farm, Standard distrikt, Canada.

väl avlönat arbete strax vid ankomsten. På landsbygden är efterfrågan på hushållerskor mycket stor.

Den starka invandringen av män till Canada har haft till följd att männen äro övertaliga i Canada och följden är att ett stort antal nybyggare se sig nödsakade att leva som ungkarlar på sina farmer. De unga ogifta kvinnorna äro säkert de emigranter, som klara sig bäst. De behöva aldrig gå arbetslösa och de erhålla god lön för sitt arbete. De äro eftersökta både som arbetskraft och livsledsagerskor och behöva aldrig känna sig ensamma. Då i alla fall icke flera kvinnor resa till Canada än som verkligen är fallet, må förklaringen sökas däri, att det oftast är hos mannen emigrationslusten slår ut i handling. På det hela taget är det bara bra att så många män rest förut till ett nytt land sådant som Canada.

Canadian Pacifics arbetsanskaffning.

För att hjälpa nykomlingar vid ankomsten till Canada upprätthåller C. P. R. en platsanskaffningsbyrå, där man skaffar anställning för dem, som så önska. Farmare över hela Canada och andra, som önska svenska jordbruksarbetare, husassistenter eller gifta par inlämna där anmälningar om att de vilja ha arbetsfolk. Bolagets representant, konsulent J. A. Hägglund, Södra Hamngatan 43, Göteborg, är alltid underrättad om varest arbete kan erhållas, och han står vid personlig eller skriftlig hänvändelse gärna till tjänst med utförliga upplysningar. Alla, som resa till Canada, böra benyttja sig av den hjälp, som bolagets representant genom egen erfarenhet och C. P. R:s organisation kan bringa dem. Att veta att man har garanterat arbete vid framkomsten till Canada sparar mycken tid och kanske även pengar.

C. P. R.-JORD FÖR NYBYGGARE

Canadian Pacific Railway har jord till salu i skilda delar av Alberta, Saskatchewan och Manitoba. Största delen av denna jord finnes inom följande tre stora områden:

I. Lloydminster och Battleford-distriktet.

II. Calgary och Edmonton-distriktet.

III. Distriktet med konstgjord bevattning.

I. Lloydminster och Battleford-distriktet.

Detta område ligger mellan floderna North Saskatchewan och Battle i Alberta och sträcker sig från staden Innisfree vid Canadian National-järnvägen ungefär 130 eng. mil in i mellersta Saskatchewan, i vilken sistnämnda provins det har en vidsträckt utbredning på båda sidor om North Saskatchewan-floden.

Sockerbetor trivas bra i Canada.

Kålodling, Lethbridge, Alberta, Canada.

Detta stora område utgöres huvudsakligen av svagt kuperat öppet slättland samt gles skogsmark med små sjöar och genomkorsad av åar och bäckar. Söder om järnvägen åt Battle River-hållet går landet mer över i öppen prärie, fastän man här och där finner små poppellundar. Norrut mot Saskatchewan-floden bli poppel- och björkbestånden tätare och inkräkta på prärieområdet; dock kan man även här komma över tillräckligt med skoglös mark för omedelbar uppodling. Träden ge icke blott skydd för djuren utan lämna även bränsle, virke till stängselstolpar o. d., och bidraga alltså till att minska utgifterna för nybyggaren.

En person med ett mindre kapital, som har en fast vilja att skapa sig ett eget hem, kan knappast finna en lämpligare trakt att slå sig ner på än detta distrikt! Den bördiga jorden, som efter uppodlingen ger stora skördar, är i obrutet tillstånd bevuxen med närande gräs och baljväxter, vilka lämna gott bete under sommaren och utmärkt foder under vintern. De talrika bäckarna och småsjöarna lämna friskt vatten under alla årstider. Klimatet är hälsosamt. Som förut nämnt, ge de över området spridda träden och buskarna skugga för djuren under sommaren och skydd om vintern. Härtill kommer det billiga priset på jorden, vilken lämpar sig förträffligt för s. k. "mixed farming" eller blandat lantbruk, d. v. s. blandad sädesodling och boskapsskötsel.

Genom hela distriktet går C. P.-järnvägen, och de största städerna äro Lloydminster och North Battleford. Lloydminster ligger c:a 160 mil öster om Edmonton, som är huvudstaden i provinsen Alberta, och 300 eng. mil väster om Saskatoon, den största staden i mellersta Saskatchewan. Ett stycke utanför staden bo ett antal engelska nybyggare, som anlände dit för några år sedan med dålig utrustning och föga eller intet begrepp om jordbruk. De höra numera till dem, som stå sig bäst, tack vare sin energi och jordens utmärkta beskaffenhet.

North Battleford ligger ungefär 100 eng. mil öster om Lloydminster och omkring lika långt ifrån Saskatoon. Den är säte för detta distrikt av järnvägen och därjämte även ändpunkt för banan till Prince Albert samt en annan linje, som genom ett utmärkt område för blandat lantbruk går norrut uppemot Athabaska i Alberta. North Battleford är en av provinsen Saskatchewans sju städer, och har c:a 5,000 invånare; där finnes såväl elektrisk kraftstation som vattenledning.

Det stora antal utmärkelser, som vid utställningar både inom Canada och i utlandet kommit inom detta distrikt odlade sädesslag till del, visar tillfullo, vilken utmärkt kvalitet, som frambringas här. Den förnämsta sädesodlaren är Seager Wheeler, född på ön Wight i Engelska Kanalen; han har under många år drivit jordbruk nära Rosthern vid gränsen av Battleforddistriktet i Saskatchewan och har erhållit talrika pris. Till Lloyddistriktet har bl. a. första pris för havre, en pokal värd 500 dollars, hemförts tre gånger i följd av J. C. Hill & Söner i öppen tävlan mellan farmare från Förenta Staterna och Canada. Det s. k. Brackman-Ker-priset, uppsatt av Brackman-Ker Milling Company för bästa mjölhavre, har likaledes tre gånger i rad tillerkänts C. H. Barret från Lloydminstertrakten. I detta distrikt kan man av C. P. R. få köpa jord som lämpar sig för alla grenar av blandat lantbruk till ett medelpris av 18 dollars per acre.

II. Calgary och Edmonton-distriktet.

Detta upptager ett område, som utbreder sig från Edmonton i norr ungefär halvvägs ned mot Calgary på västra sidan av C. P.-järnvägen, som förbinder ovannämnda tvenne städer. Marken är lätt kuperad; mellan de låga åsarna ligga små dalar med åar och sjöar. Jordmånen är synnerligen god, tolv till trettio tum djup svart mylla; på några platser är jorden obetydligt ljusare, på andra åter brun och uppblandad med sandjord. Underlaget utgöres mest av lera. — De ouppodlade delarne ha en rik vegetation av långt saftigt gräs, vildärter och många olika slags vilda blommor.

Detta bördiga område i mellersta Alberta lämpar sig synnerligen väl för boskapsskötsel och anses vara ett av de allra bästa distrikten i hela Canada för blandat lantbruk. Jordbrukare, som kommit från Förenta Staterna, ha påstått, att det t. o. m. skulle vara det lämpligaste här för i hela Nordamerika. Visserligen kan man även här uteslutande lägga an på veteodling och uppnå goda resultat, men det är särskilt genom de ypperliga förutsättningarna för billig framställning av animaliska produkter — mjölk, kött, fläsk samt ull — som denna trakt utmärker sig. Också har man i Edmonton-distriktet nedlagt stora kapital i mejerier och konservfabriker, vilka jämte boskapsfållor äro mer framträdande här än sädesmagasin, vilka senare dock även förekomma och benämnas elevatorer.

Denna del av Alberta går vanligen under benämningen "Parklandet". Detta är dock i någon mån missvisande, då det långt ifrån överallt är bevuxet med skog. Det är ej svårt att finna öppna områden från 40 — 1000 acres, som

kunna upplöjas direkt utan någon föregående rödjning. — Det är omöjligt att göra sig ett exakt begrepp om detta distrikts många företräden, innan man sett det med sina egna ögon.

III. Distriktet med konstgjord bevattning.

Detta ligger strax öster om Calgary och har en areal av omkring 3 mill. acres. De klimatiska förhållandena äro synnerligen goda, ja, det torde kunna ifrågasättas, huruvida ett för nybyggaren mer stärkande klimat kan påträffas någonstädes i hela Nordamerika.

Distriktet sträcker sig ungefär över samma breddgrader som södra England och norra Frankrike. Liksom Golfströmmen mildrar nordvästra Europas klimat, så mildrar Chinookvinden södra Albertas. Det är sällan obehagligt varmt här om sommaren, fastän luften är klar, med bländande solsken både sommar och vinter. Snöfallen äro lätta, varför det endast i undantagsfall råder slädföre.

Området är väl försett med järnvägar. Det genomlöpes av C. P. R:s huvudbana — vilken går från Atlanten till Stilla Havet — förutom en mängd bibanor. Knappast någon trakt kan erbjuda nybyggaren bättre transportmöjligheter. Detta kan även sägas om avsättningsförhållanden. Distriktet bildar nämligen en triangel med en större stad i varje hörn. I öster ligger Medicine Hat med c:a 11,000 invånare, en fabriksstad med världsbekanta naturliga gaskällor. I sydvästra hörnet av triangeln ligger Lethbridge, där det bl. a. finnas betydande kolgruvor. Invånareantalet är omkring 13,000. I närheten ligger en liten stad, Raymond, med en stor sockerfabrik. I nord-

[illegible] boskapshjord.

Lucernodling i södra Alberta.

västra hörnet av triangeln ligger Calgary, som har c:a 75,000 invånare. — Dessa städer utgöra goda avsättningsplatser för lantmannaprodukter, och exporten av sådana därifrån är högt uppdriven. Över hela området ligga dessutom smärre städer och byar spridda utmed järnvägarna, var och en med sina affärer, sädesmagasin, verkstäder, banker, hotell, kyrkor och skolor.

Inom detta distrikt kan man med utmärkta resultat odla alla de växter, som förekomma på de övriga prärieområdena. En del sädesslag fordra mer fuktighet än den normala nederbörden kan lämna, och dessa ge ökade skördar vid odling på den på konstgjord väg bevattnade jorden. Vissa rotfrukter och foderväxter ge synnerligen goda resultat på dylik jord. En sådan växt är alfalfa, och det var för odlingen härav som man i Förenta staterna först byggde anläggningar för konstgjord bevattning. Ett avsevärt område i södra Alberta är ägnat åt att för odling av alfalfa, och det utökas för varje år. Alfalfa [illegible] ett [illegible] foder för alla husdjur. [illegible] alfalfa som [illegible] andra foderväxter fordra mycket [illegible] för att ge bästa resultat och som [illegible] tillgång på vatten [illegible] inom detta distrikt, kan man knappast tänka sig bättre möjligheter för lönande bedrivande av blandat lantbruk än de som finnas inom detta område.

Södra Alberta [illegible]

[illegible]

Den nybyggare, som skaffar sig ett stycke jord inom dessa bevattnade områden, har stora utsikter att inom några få år sitta som ägare till ett vackert hem och en trädgård, som icke endast lämnar honom grönsaker och frukt till eget behov utan även till avsalu.

Priset på jord inom det på konstgjord väg bevattnade distriktet är omkring 50 dollars per acre. För den händelse det köpta området skulle innefatta någon jord, som ligger så högt, att den ej kan bevattnas, göres häremot svarande avdrag i priset.

C.P.R.:s försäljningsvillkor för jord.

C. P. R. har utarbetat nya försäljningsvillkor för jord, varigenom man genom att uppdela betalningen av köpesumman på en lång följd av år i möjligaste mån underlättar för nybyggaren att skaffa sig en egen farm. Enligt det nya systemet betalar köparen till att börja med endast 7 % av köpesumman och har därför ett helt år på sig att bruka jorden utan någon som helst ytterligare avbetalning under denna tid. Den återstående delen av köpesumman amorteras på trettiofyra (34) år med 7 % av sagda del per år.

Vi antaga, att någon köpt t. ex. 100 acres jord för 5000 dollars. Den första inbetalningen blir då 7 % av detta belopp, d. v. s. 350 dollars. Nästa års avbetalning blir 7 % på resterande summa, 4,650 dollars (5000 — 350), d. v. s. [illegible] dollars, vilket belopp därefter erlägges i ytterligare [illegible] år [illegible] år efter köpet [illegible] köparen [illegible] betalat alltsammans [illegible], vilket han [illegible] genom enbart erläggande av 7 % årlig ränta å den efter första inbetalningen återstående delen av köpesumman — betalas alltså både nämnda summa och ränta därå under en tid av 35 år.

Äganderätt.

När man köper jord av C. P. R. har man endast med detta bolag att göra. Bevis över äganderätten till jorden utfärdas i laga ordning av därtill särskilt tillsatta ämbetsmän.

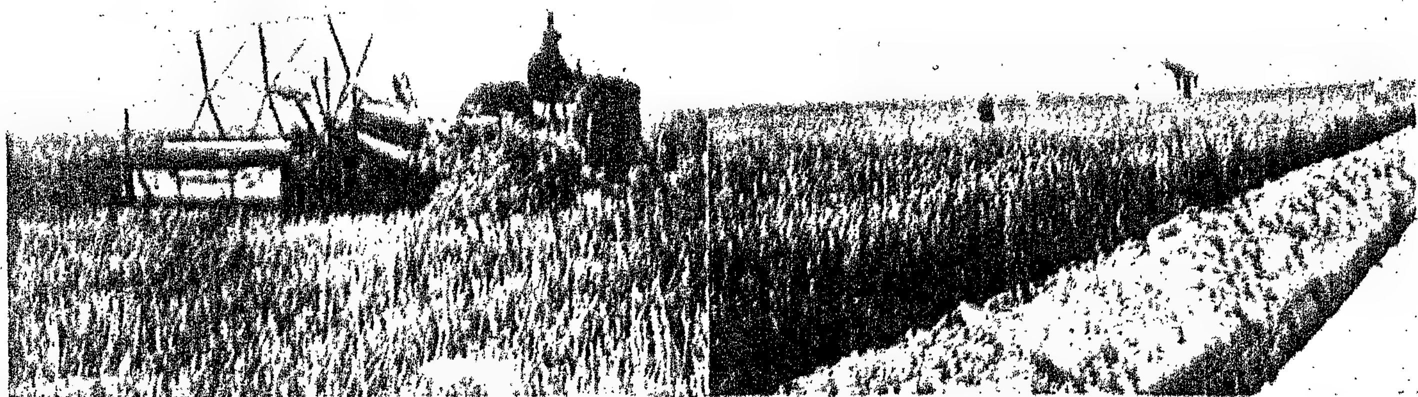
Det system, enligt vilket egendomsregistret i västra Canada föres, utarbetades och togs i bruk redan under den tidigare kolonisationstiden och anses vara det enklaste och bästa i världen.

Sakkunnig hjälp.

Såväl beträffande brukandet av jorden som vid inköp av kreatur etc. lämnas nybyggaren råd och bistånd av C. P. R:s konsulenter, vilka äro anställda för detta ändamål.

Även om prärieprovinserna blivit världsbekanta för sin veteodling, så torde dock numera de största möjligheterna för nybyggaren ligga i s. k. blandat lantbruk; uppfödning av hästar, kor, får, svin och fjäderfä, produktion av mjölk för beredning av smör och ost samt odling av rotfrukter.

C. P. R.-bolaget har upprättat mönsterjordbruk på flera platser utefter sina järnvägar, vilka samarbeta med regeringen i dess strävan att skapa intresse för framställandet av allt bättre produkter. [illegible]

[illegible] [illegible]

mönstergårdar för erhållande av råd och upplysningar, vilka lämnas beredvilligt och kostnadsfritt. Mönstergårdarna tillhandahålla även rasrena djur, antingen till försäljning till billiga priser eller i utbyte mot andra djur, för att i största möjliga utsträckning förbättra kreatursrasen.

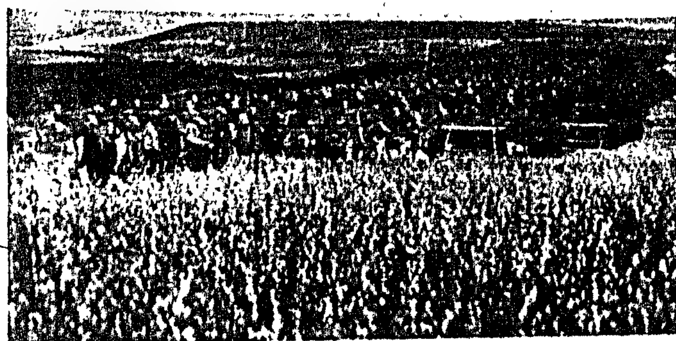
Hur stort kapital är nödvändigt?

Huru stora kapital, som erfordras för en nybyggare, är ju en fråga av stort intresse för denne, och vi ha därför vidaresänt den till en farmare i västern, som idkat jordbruk både i Alberta, Saskatchewan och Manitoba. Han är för övrigt av skandinavisk härkomst, varför hans svar bör kunna påräkna särskilt intresse bland svenska emigranter. Han skriver följande:

"Det är omöjligt att besvara denna fråga genom att endast angiva någon viss summa. Under de trettiofem år, som jag bott i västern, har jag sett folk med kapital ruinera sig på jordbruk, under det att många, som kommit hit med två tomma händer, gjort sig ekonomiskt oberoende. Jag är mera intresserad av mannen själv än hans pengar. Om han är av det rätta slaget, kommer han att slå sig igenom, trots alla motgångar, är han däremot slö, slösaktig och lat, kommer han att misslyckas under alla förhållanden, huru mycket pengar han än har. Mitt råd till envar är att arbeta på en främmande farm, innan han köper någon egen. Han förstår ej, hur han lämpligast skall placera sitt kapital, förrän han lärt känna landet och dess arbetsmetoder. Sedan han skaffat sig egen erfarenhet, behöver han ej mina råd. Han vet allt som är nödvändigt att veta.

I allmänhet bör en man med ett par tusen dollars eller mer ha lätt att slå sig igenom och komma sig för på en farm med sin familj. Våra mest framstående farmare började med föga eller intet kapital. De arbetade hos andra och sparade litet pengar, därefter skaffade de sig ett stycke jord och därefter så småningom alla tillbehör. Under skördetiden togo de arbete på andra gårdar och förtjänade i regel så mycket därpå, att de hade kontanter för hela året. Efter någon tid tog den egna farmen hela deras tid i anspråk, och de voro inne på vägen till framgång. De arbetade hårt och sparade pengarna. De köpte inte automobiler och onödiga lyxartiklar på kredit. Dessa saker komma efteråt, när de kunna betala dem kontant.

Jag kan endast tillägga, att västra Canada öppnar stora möjligheter för den rätta sortens man. Vi ha ingen användning för sådana som i stället

Vetet skördas.

för att erkänna sig själva vara skuld till sitt misslyckande, skjuta skulden på det nya landet och i långa brev hem till sina bekanta eller till tidningarna beklaga sig över sin hårda lott. Den, som misslyckas i västra Canada, kan misslyckas också säkert annorstädes. Om jag vore i sådana personers ställning och hade kännedom om de stora möjligheter, som finnas runt omkring mig, skulle jag blygas för att skriva hem och beklaga mig, detta naturligtvis såvida orsaken ej är sjukdom och därmed sammanhängande svårigheter e. dyl."

Det finns knappast något att tillägga. Den man, som skrev ovanstående, känner bättre till landet än de flesta och har varit jordbrukare i hela sitt liv.

Huru kan en jordbruksarbetare få egen jord i Canada?

Canadian Pacific Railway har särskilt under de senaste åren genom sin vittomfattande organisation placerat tusentals jordbruksarbetare i goda platser på farm i västra Canada, och likaså ha genom Bolagets förmedling ett allt jämt ökat antal personer och familjer försatts i tillfälle att på synnerligen förmånliga villkor förskaffa sig eget jordbruksland.

Det kan utan tvekan sägas, att synnerligen goda resultat uppnåtts genom denna Canadian Pacifics platsförmedling. Detta bevisas ej minst av det faktum, att en stor del av de personer, vilka placerats som jordbruksarbetare, efter blott ett eller ett par års anställning lyckats sända efter sina familjer och förskaffa sig egna jordbruk i Canada.

Canadian Pacific har nu beslutat sig för att gå ännu ett steg längre. Bolaget äger, som förut nämnts, väldiga landområden särskilt i provinserna Alberta och Saskat-

chewan. Detta land säljes på särskilda villkor. Men för att nykomlingarna lättare skola kunna etablera sig som farmare ha dessa villkor avsevärt förbättrats. Kolonisterna få tillfälle att själva undersöka landet och dess möjligheter, och när en nybyggare har valt sitt land och tillkännagivit att han vill köpa det, kan han omedelbart komma i besittning av detsamma och börja arbeta därpå. Varken ränta eller amortering skall betalas under de första fyra åren. De bortfalla för dessa fyra år. Däremot måste nybyggaren erlägga skatt, som för 160 acres utgår med ungefär 25—40 dollars per år. Efter fyra år börjar avbetalningen på farmen. Köpesumman amorteras med 7 procent årligen under 35 år. Dessa 7 procent täcka både ränta och amortering. Nybyggaren måste uppföra ett beboeligt hus samt ladugård. En företagsam man kan utan större omkostnader uppföra dessa byggnader. Han måste också förplikta sig att rödja och uppodla fem acres jord per år under de första fem åren och om det är en areal på 25 acres på farmen, som icke behöver rödjas före uppodlandet skall denna areal också vara besådd på fyra år. Dessutom skall nybyggaren inhägna farmen och gräva en brunn, såvida det icke finns en naturlig källa, och dessutom hålla sig med minst en mjölkko.

Priserna på landet variera från 5 till 12 dollars per acre.

Kraven på nybyggarna äro små och överkomliga och det arbete, som måste nedläggas i deras egen jord är icke större än att de vid sidan om skötseln av egen gård kunna arbeta hos farmare i närheten. Med andra ord man kan tryggt säga att en flitig och energisk jordbruksarbetare efter två års arbete i Canada kan ha ett så stort kapital samlat, att han kan börja något eget jordbruk enligt ovannämnda plan. Under de första fyra åren kostar honom landet ingenting med undantag av skatterna, och han kan fortsätta att arbeta hos andra farmare, när han har tid att använda det så förtjänade kapitalet till förbättring av sin egen farm. Efter de fyra första åren, ja ofta tidigare, kommer avkastningen från hans egen farm att vara så stor, att han icke blott kan försörja sin familj, utan även göra de föreskrivna avbetalningarna av 7 procent på köpesumman. Canadian Pacific har nu för förverkligandet av denna plan reserverat tio townships i Battleford i Saskatchewan-distriktet. Ett township är 36 sektioner eller 144 kvartssektioner på 160 acres (64 hektar) vardera. 160 acres är den vanliga storleken på en farm för nybyggare. (Se plan å sidan 20.) Dessa tio townhips representera alltså en areal av 230,400 acres (92,160 hektar).

Vem kan komma i åtnjutande av dessa villkor vid jordköp i Canada?

Canadian Pacific säljer jord på de förut beskrivna villkoren till jordbruksarbetare, som använt sig av bolagets platsanskaffning och som varit försedda med introduktionskort från bolagets kontor i Sverige. Vid ankomsten till bestämmelseorten i Canada får varje jordbruksarbetare en skrivelse, vari han ser på vilka villkor land finnes att köpa av bolaget. Genom att inlämna denna skrivelse och samtidigt styrka att han under minst en säsong arbetat hos en farmare i Canada, skall bolaget på allt sätt hjälpa honom, så att han skall kunna skaffa sig en egen farm.

Canadian Pacific är den mäktigaste faktorn inom Canadas kolonisation, och är ett bolag, som har de flesta intressen gemensamt med invandrarna, och även den organisation, som kan göra mest för dessa. Svenska jordbruksarbetare, som genom Canadian Pacific fått sig arbete anvisat, komma att reda sig bra om de följa de råd och anvisningar, som bolagets tjänstemän giva dem.

Kontoren i Sverige kunna alltid lämna upplysningar om varest lediga arbeten finnes i Canada.

Bolagets huvudkontors adress är: CANADIAN PACIFIC, Södra Hamngatan 15, Göteborg.

NÅGOT OM SVENSKARNA I CANADA

Redan så långt tillbaka som på [illegible]

[illegible]

nare, som inseende den canadensiska åkerbruksjordens avkastningsförmåga och andra fördelar, invandrat från Förenta Staterna.

Svenskarna ha tack vare sin arbetsamhet, ihärdighet och pålitlighet förskaffat sig allmänt anseende som hörande till Canadas bästa och duktigaste befolkning. Tack vare dessa äktsvenska egenskaper, som de medfört från sitt hemland, alltid som sin största och ofta kanske även enda tillgång, ha svenskarna i Canada i regel lyckats skapa sig icke endast ett eget hem utan också en jämförelsevis god ekonomisk ställning.

Så längt som Canada-svenskarnas resurser och förmåga sträckt sig ha de sökt att organisera sig i såväl sociala som religiösa och andra hänseenden. På grund av att ingen som helst statsunderstödd religiös verksamhet existerar i Canada, få svenskarnå såväl som alla andra folkslag i landet frivilligt och efter förmåga underhålla egen religiös verksamhet. Det starkaste religiösa samfundet bland svenskarna i Canada är det Lutherska, men även missionsvänner, baptister, frälsningsarmén och pingstvännerna äro organiserade och bedriva en livaktig verksamhet. Kyrkor och predikolokaler tillhörande nämnda samfund äro uppförda i alla större svenska kolonier, och i motsats till vad som ofta förekommer bland svenskarna i Förenta Staterna, utföres gudstjänsten på svenska språket.

Även inom det sociala området äro svenskarna i Canada organiserade. Sålunda har Vasa-orden av Amerika, som för närvarande är Canadas numerärt starkaste förening, ett flertal loger. En svensk nationalsammanslutning har också under senare år kommit till stånd under namnet Svenska Förbundet i Canada och av allt att döma kommer denna organisation att med tiden växa sig stark och handlingskraftig. Goodtemplarna, ehuru numerärt icke så starka, ha dock organiserat ett flertal loger och bedriva en i kulturellt och andra hänseenden livaktig verksamhet. I Winnipeg finnes sedan många år tillbaka en ganska stark sjukhjälpsförening, "Norden". Svensk biblioteksrörelse har också organiserats med ett flertal lokalbibliotek på skilda platser inom landet. Dessutom existerar en hel del mindre sammanslutningar med varierande syftemål. Bland svenskarna i Canada utgivas åtminstone tre helt och hållet svenskspråkiga veckotidningar, nämligen "Svenska Canada Tidningen" och "Canada Posten" samt "Svenska Pressen". Av det nämnda framgår att den svenske invandraren till Canada äger rikliga tillfällen att komma i beröring med landsmän, och att

Svensk kyrka i västra Canada.

han i Canada äger förutsättningar att deltaga i den kyrko- eller föreningsverksamhet, som han intresserat sig för i hemlandet.

Varest svenskar bygga och bo i Canada.

Endast ett fåtal svenskar ha hittills stannat i östra Canada. Merendels fortsätta de omedelbart efter landstigningen västerut till staden Winnipeg, varifrån de sedan sprida sig ut över prärievidderna. Under senare år har dock ett antal svenskar slagit sig ned i sjöprovinserna, Nova Scotia och New Brunswick, och särskilt vad den sistnämnda provinsen beträffar kan man av flera orsaker vänta, att svenskar skola framdeles bosätta sig där i större antal än hittills.

I provinsen Quebec finnes ej heller något större antal svenskar. I Ontario däremot äro svenskarna ganska talrika. Här äro de flesta invånare av svensk börd sysselsatta inom industrien, framförallt då skogs-, cellulosa-, pappers- och gruvindustrierna. I norra och västliga delarna av provinsen idkas en del jordbruk. Det ojämförligt största antalet svenskar återfinnas i de tre prärieprovinserna, Manitoba, Saskatchewan och Alberta. Staden Winnipeg i Manitoba utgör i flesta fall första uppehållspunkten för svenska invandrare. Staden ifråga har en betydande svensk koloni, som i viss mån intager en särställning därigenom att de intellektuella yrkena äro talrikare representerade inom densamma än i någon annan svensk koloni i Canada. Winnipeg är sålunda utgivningsorten för två av de förut omtalade tidningarna och är

Mejerifarm i Saskatchewan.

huvudpunkten för svenskt föreningsliv samt kyrkoverksamheten. Dessutom finnas här svenska advokater, läkare, tandläkare, tjänstemän o. s. v. Vid sådana orter som Eriksdale, Erickson, Minnedosa, Mulvihill, Lac Du Bonnett m. fl. anträffar man i denna provins ett rätt stort antal svenska jordbrukare.

I provinsen Saskatchewan har också ett mycket stort antal svenskar bosatt sig. Överhuvud taget ägna de sig åt jordbruk och återfinnas i större antal i sådana distrikt som Wadena, Stockholm, Dubuc, Fairy Glen, Chaunavon, Congress och Marchwell. I det s. k. Lloydminster och Battleford-distriktet idka många svenskar ett framgångsrikt jordbruk.

Provinsen Alberta har blivit hemort för tusentals invandrare från Sverige, varom även de många svenska ortsnamnen vittna. Här finnas platser som heta Kalmar, Svea, Falun, Malmö, Odin, Viking o. s. v. I flesta fall idka svenskarna här eget jordbruk. Detta är särskilt fallet med dem, som äro bosatta i det s. k. Calgary—Edmonton-distriktet och befolkningen vid sådana orter inom nämnda distrikt som Wetaskiwin, Sylvan Lake, Bittern Lake, Clive och Leduc består till stor del av svenskar. I Albertas huvudstad, Edmonton, finnes även ett betydande antal svenskar. Canadas allra senaste kolonisationsdistrikt, Peace River och Grande Prairie, som till största delen ligga inom provinsen Alberta, ha under senare år tilldragit sig svenskarnas uppmärksamhet, och många äro de, som redan slagit sig ned där samt börjat odla upp denna jungfruliga landsdel med dess bördiga jordmån. Troligen kommer man här i en icke avlägsen framtid att finna Canadas största svenska koloni.

Ifråga om svensk befolkning kommer British Columbia som nummer tre efter Saskatchewan och Alberta. Mera betydande svenska kolonier finnas bl. a. i Nelson, som är centrum för ett stort skogs- och gruvdistrikt. I staden Vancouver vid Stilla havskusten finnes en mycket stor och blomstrande svensk koloni. För övrigt torde det knappast finnas någon plats i hela södra British Columbia, där man icke skall finna en eller annan svensk. Den synnerligen omfattande skogs- och gruvindustri, som bedrives i denna provins, sysselsätter ett mycket stort antal svenskar, men en hel del ägna sig även åt jordbruk.

Kreatursskötsel i Alberta.

BREV FRÅN SVENSKAR

Den 9 januari 1925.

Till

CANADIAN PACIFIC RAILWAY Co.,
Department of Natural Resources,
Montreal.

Mina Herrar.

Eftersom jag har lite tid över på min resa till Sverige och jag anser, att Ni böra få reda på, hur jag haft det i Canada, tager jag mig friheten sända Eder dessa rader.

Jag lämnade Sverige tillsammans med min familj hösten 1909 och ankom till Lacombe i Alberta den 28 november med 102 dollars på fickan och en skuld av 600 dollars i Sverige.

Det första jag gjorde var att skaffa mig ett "homestead" i sektion 12—42—R I W.5, och sedan jag fått tag i ett par oxar och en vagn, flyttade jag ut till platsen, som låg 21 eng. mil från Lacombe. Det fanns inga vägar på den tiden. Jag byggde ett hus och ett stall under vintern, och på våren började jag bryta upp land samt lyckades få åtta acres besådda med vete. Den hösten skördade jag min första skörd i Alberta; den uppgick till 268 bushels eller ungefär 32 bushels på acren. Sedan dess har jag fått många bra skördar; de ha förresten varierat från 17 till 75 bushels vete per acre. Havren har vanligen gett 75 bushels per acre. Vi ha aldrig haft någon missväxt i vårt distrikt.

Sedan jag fått mitt område delvis uppodlat, köpte jag av C. P. R. den västra halvan av sektion 15—42—28; för den ena hälften av denna jord betalade jag 11 dollars och

för den andra, 25 dollars per acre, eller tillsammans 3,600 dollars för half-sektionen. Ungefär samtidigt köpte jag ytterligare en kvartssektion, så att jag har en hel sektion, vilken jag nu anser vara värd [illegible] dollars. Vi ha 25 hästar, 18 nötkreatur, kompletta uppsättningar av jordbruksmaskiner samt motortraktor och tröskverk, för att ej nämna en Fordbil. Jag har naturligtvis också betalt min gamla skuld i Sverige.

År 1923 fick jag en vetelskörd av [illegible] bushels, som jag sålde för [illegible] dollars. I fjol, d. v. s. 1924, uppgick skörden till [illegible] bushels vete. Den har inte sålts ännu, och jag räknar med att den kommer att försäljas till [illegible], vilken f. n. betalas med [illegible] dollar per bushel vid vår järnvägsstation. Det gör [illegible] för vetet minst 7,000 dollars. Vi ha ingen främmande hjälp att betala.

Jag anser vårt distrikt vara ett av de bästa [illegible] bland [illegible], varför envar, som önskar sig en farm och är villig att arbeta, enligt min åsikt ej kan göra bättre än resa till Alberta.

Klimatet är bra; vi ha präktiga grannar, goda skolor och bra landsvägar. Det finnes ännu några bitar C. P. R. jord kvar till salu, vilka med de fördelaktiga betalningsvillkoren borde utgöra en god placering.

Jag skall gärna göra, vad jag kan, för att hjälpa nybyggare, som flytta hit.

Högaktningsfullt
Oscar Wadland,
Lacombe, Alta.

Lathryn, Alberta, den 2 dec. 1924.

Herr Redaktör.

Jag har på senare tiden sett i svenska tidningar, att en del svenskar i Canada — troligen nykomlingar — skriva till dem och beklaga sig över de dåliga tiderna, hårt arbete och låg betalning.

Det är sant, att vi här i västra Canada, liksom överallt i världen, ha haft våra svårigheter att dragas med sedan kriget, men jag tror inte det finnes någon befogad grund till ovanstående klagomål, ty här finnes ett stort antal svenskar, som arbeta sig fram på några få år. Det är vanligen förhållandet med en nykomling, att han inte vill stanna på en plats utan reser runt på jakt efter det arbete, som för ögonblicket betalas bäst, och så går förtjänsten åt till resentgifter.

[illegible] med detta brev är att [illegible] till hjälp för dem av mina landsmän, som tänka på att resa hit. Västra Canada, [illegible] provinserna Manitoba, Saskatchewan och Alberta, är ett stort jordbruksområde, där [illegible]. Nybyggarna [illegible] i alla [illegible]. Alla [illegible], men på det hela taget tror jag, att man någonstädes kan finna lämpligare jord.

[illegible] jordbruket är [illegible], finner jag ej anledning för andra än sådana, som vilja ägna sig åt jordbruk och därmed sammanhängande näring, [illegible]. För dem, som önskar sig ett bra hem, rekommenderar jag gärna Canada.

Jag vill ej framhålla mig själv i detta brev, [illegible] hundratals andra svenskar [illegible] som jag, men jag tror, att mitt fall är ägnat att ge en god bild av vad en genomsnittsperson kan uträtta här. Jag kom från Aftonberg(?) [illegible] till Förenta Staterna år 1903 och arbetade på olika platser där de första fem åren. Sedan reste jag till Canada och skaffade mig ett stycke jord. Jag hade då knappast tillräckligt med pengar att börja även i en mycket blygsam skala. I dag äger jag [illegible] acres jord, vara jag i år skördat 13,000 bushels vete och 7,000 bushels havre. Enligt gällande marknadspris är denna skörd värd 25,000 dollars. Jag har fullständig utrustning av jordbruksmaskiner jämte lokomobil och tröskverk, 35 hästar, 100 nötkreatur och 50 grisar. Jag medsänder ett fotografi av byggnaderna på gården, vilka äro ungefär i samma stil som granngårdarnas.

Mitt råd till dem som komma hit utan kapital är, att de börja arbeta hos en duglig farmare och stanna hos honom ett par år eller så länge tills de sparat tillräckligt med pengar för att inköpa hästar och nödvändiga maskiner samt sedan arrendera en gård på ett par år för att därefter köpa sig en egen. Hundratals ha börjat på detta sätt och lyckats.

Jag hoppas med detta brev ha gett mina landsmän en idé om förhållandena och möjligheterna härute och påvisat för dem, att rätta vägen för nykomlingen till oberoende ligger i att stanna på en plats, tills han kan skaffa sig en egen gård.

Högaktningsfullt
Oscar Anderson.

FÖRENAR FYRA VÄRLDSDELAR
MED TRAFIK ÖVER TVÅ OCEANER

AVSTÅND (MILES)

TILL	FRÅN Quebec	FRÅN Saint John	FRÅN New York
Liverpool	2625	2758	3038
Glasgow	2558	2680	2959
Southampton	2768	2793	3091
Cherbourg	2742	2768	3085

ACROSS THE PACIFIC IN TEN DAYS
YOKOHAMA TO VANCOUVER 4,282 MILES

P A C I F I C O C E A N

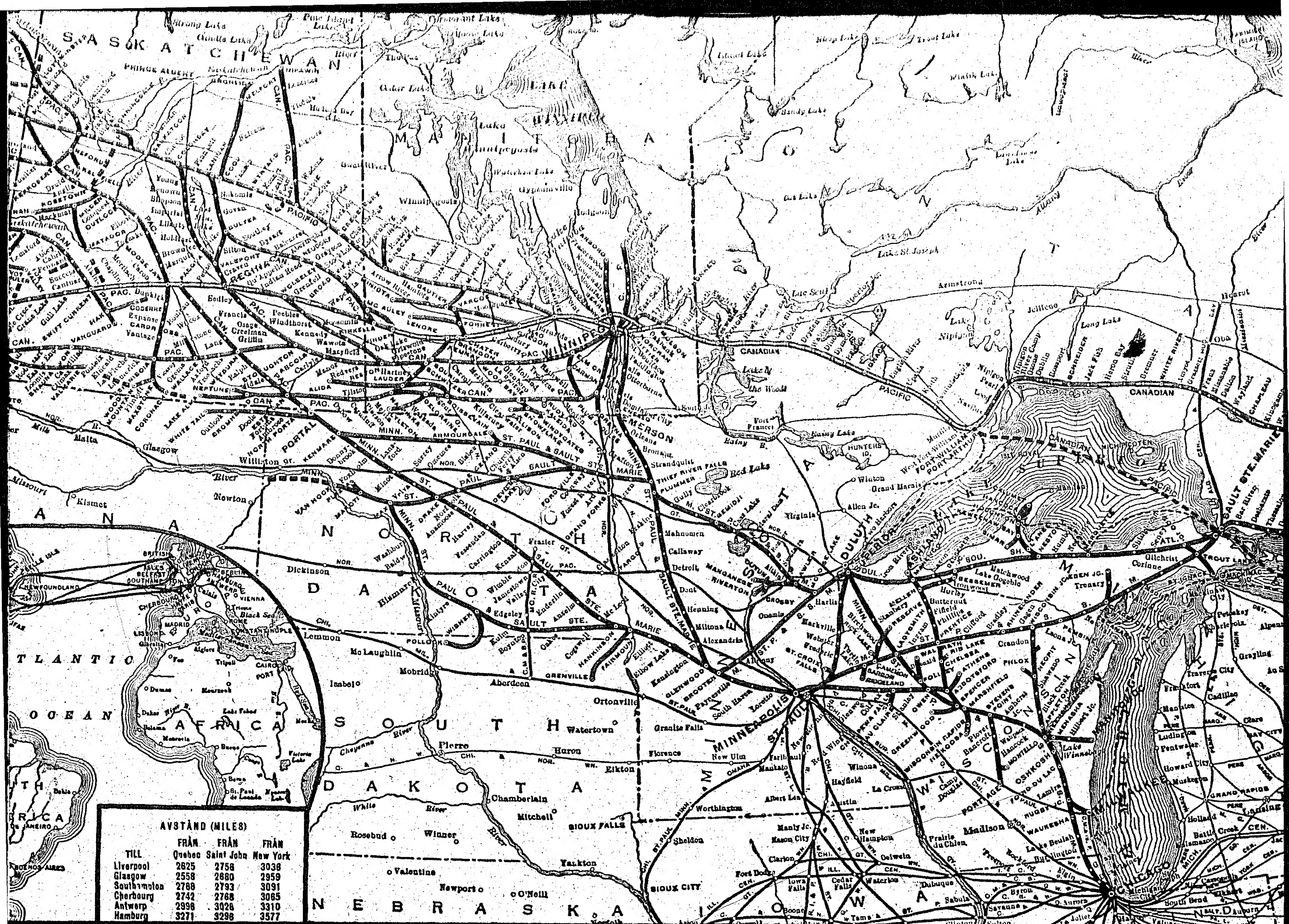
A T L A N T I C O C E A N

W A S H I N G T O N

O R E G O N

M O N T A N A

S A S K A T C H E W A N

AVSTÅND (MILES)

TILL	FRÅN Quebec	FRÅN Saint John	FRÅN New York
Liverpool	2625	2758	3038
Glasgow	2558	2680	2959
Southampton	2788	2793	3091
Cherbourg	2742	2768	3065
Antwerp	2998	3028	3310
Hamburg	3271	3298	3577

Dubbelspår
Trafikerade linjer
Linjer under byggnad
Ångbåtslinjer
Provins- eller statsgränser
Internationella gränser

SCALE OF MILES

50 40 30 20 10 0 50 100 150